

प्रवेश सं०

४२०३६

विषयः

ने

कम सं०

५५६

नाम

अ उन्मला माव्यम् (आपस्तम्ब-परिवार-दीक्षा)

प्रत्यकार

हृदयः

पत्र सं०

५५६

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

४८

पंक्ति सं० (पङ्क्ति)

७४

आकार

००-०५४-२

लिपिः

देवनागरी

आधारः

५५६

वि० विवरणम्

001761

पी० एस्० यू० पा०-०० एस० सी० ई०-१६५१-४० ०००

आ ३८४२

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

2822

छेतां। यावच्चक्षिर्न भोक्तुमिति पर्वस्युच्यते न योऽपवासात् परस्मैति पर्वद्वयतुल्यं तदुक्तं महर्षिणा ते तु उपपन्नं उभयो
दे पक्षोरपवासस्तैर्तथा। उपवासश्च भोजनं च। = अविशेषादुभयोरपिकालो प्राप्तिमाह। = सोपवस्तमेव कालो न
रे नो जनैः। यत्कालो तरे एव स्निग्धलो भोजने तदर्थं पवस्तमे वा उपवास एव = सो वस्तु तु पवास इति तिङ्गुणतया
पि दिवानरात्रौ तथा च श्रोते दर्शनान्न तस्य सायमश्रीपादितितदिह एव मतमुच्यमित्यादिना गृह्ये यद्रूपं तन्
त्यउपवासो व्याख्यातः। तत्तिथ्यानुसृत्य। पर्वस्युक्तं ज्ञेयं वा न च क्षिप्तं जीयातां। यद्येन यो विद्महेत्यादिना देवतास्मि
न् न ह निजुजीयातां। हेतुस्मिन् न ह नीतिन वक्तव्यं प्रकृतं तात्पर्यं। यथा तद्विश्रामस्येति पर्वस्युक्तं तदिह एव मतमपि न विष्णुति
क्षिप्य पर्वस्विति बहुवचनांतरम् प्रकृतं एतस्मिन् न ह नीत्येव वचनातेन प्रस्पष्टमर्थं पिनाती वसमेन मो न वति। तस्माच्च
अहि वहित मपिसाणे ग्रहाणं न ह प्रत्यवच्छेपते ये तदर्थमेव वदन्त्ये एतद् दृढं जानीयात्। यद्दृढं भाष्यमावहते द
त्युक्तं एनस्मिन्याणि ग्रहाणं ह नियदे-तयोर्द्वयोऽपि यंत्रं जीयातां। ननु नात्मार्यमनिरूपम-पे पावयेदिति नेप
स्याय विषय इति प्रतिबले रचेत तत्तत्तथावेनेमानि स्थानी हत विवाहस्या-अपरास्मिन् विवसेरतस्मिन् समे

तो कार्य एवं हित देवा हर्न वति प्रतिमा संतु न त्राग मेवे त्रादि ते दो न त दे वति प्रतिपत्तिः न स्मात्युति संवत्सर मिदे विवा
हन ह्ये त्रेवर्त मी यथाशोताम पिपे न ह त्रे येवं गृह मेधिनो विवाहन शत्रुमिति अथ श्रुथीयाता एतस्मिन्नेवाहनि
स्युष्टि लशायितो स्यातां मेधुन वर्जनं वा एतस्मिन्नेव निमेषु त वर्जनं वृत्तात् श्वानूते स्थातिपाकः तस्यो पचारः पा
र्वणे न म्याख्यातः अपरे च स्याति पाकः कृत्यः तस्य स्याति पाकस्य उपचारः प्रयोग प्रकारः पावणे न म्याख्यातः एत
देवतापयति न सामयायि वेषु पावणाति दशः प्र वर्तते इति विवितु संवत्सेत न पर्व विषये मन्त्रे ते पा मुक्तो दोष पाव
णे न म्याख्यातः तदिदं नु पन्ना न हि स एव तेन म्याख्यातो न वेदोऽनूते स्याति पाक इति वयं यो नो षिष्टाचार सिद्ध मेव
स्मृति स्य प्रतिवर्त्त कर्त म्यमिति षिष्टा उपदिशति अ पर आह वक्ष्यमाणं वसिष्ठाचार सिद्धं नित्यं नाव विवृति
या उपदिशति यत्र ब्रह्माग्निमुपसमाधास्ये स्यात् तत्र प्राची नु दीधी श्वति स्त्रोत्वे खलिवि वा अग्नि रवो ह्यत्र
अग्निमुपसमिधात् होम प्रसंग दिदमुप ते पत्र ब्रह्मार्थे सामयायारि वैवाक्ये लोह एते वाग्निमुपसमाधास्य
न प्रतिष्ठा पदं स्यात् तत्र पूर्व प्राची प्राग्वास्ति स्त्रोत्वे खलिवेत् तत उदगास्ति स्त्रोत्वे वस्ति स्त्रोत्वे स्त्रोत्वे

तिष्ठति वा अग्नि रवो ह्य अथो दीधीः पुरः संस्कृ दक्षिण रंत माति खेनो = मयेत प्राची रदगारं रं रं दक्षिणो तमाति ख
वो द्याग्नि ओ विवागारा न्ते प्रतिष्ठाप्य उपसमिधात् उपसमिधात् का ओत्वे प्रचलयेत् तत्र पुरस्तादुदयो पत्र न
रतिरपि भाषा पदेश त्रैमात्रे प्राग् पूर्वोत्वे वा लेखनीया ता तश्चो दीव्यः तथा य प्राचीः पूर्वमीदं क वरं दक्षिण रंत माति
ति येता = मयो दीधीः पुरः संस्कृ दक्षिण रंत माति खेता अयेत प्राची रदगारं रं रं दक्षिणो तमाति खेता नु सिंघे त उदक उक्ते
ण पूर्वोत्वे वा नु उपदधात् ततो देवो ह्येता = दक्षमायेत होतरे त पूर्वोत्वे वा नु विवेता नु सिंघे त उदक उक्ते
त्रैव नित्यमुपधामान्यद्विरिक्ता तिस्र्यहमेधिनो देवितु न = पस्मिन् वेतां गृह पावस्यु र्द्वानानि उदका शाले
घट दूरकादि नितामि रं = द्विरिक्ता तिस्र्यहमेधिनो देवितु न = पस्मिन् वेतां गृह पावस्यु र्द्वानानि उदका शाले
खयेत नृत्वं मेव यथा स्यात् प्रयोजकं वर्तुलं मा भूदिति अथ अह पुन गृहमेधिनो देवितु न = पस्मिन् वेतां गृह पावस्यु र्द्वानानि उदका शाले
बुत्सोरि विषये विशा विशा समिह स्रमा दधात् इत्या होम वीति पावेतु स्त्रिया वभ वति नुपसमाधास्य निति
लिगस्य विवक्ति ताता अधीपवित्रा यो प्रपश्यत्र न वति = मह्यसंवेशने संवेशनं मे शनं मे धुनं तत अह

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

दकोपस्थशोभे स्त्रानेवर्तयेत् ३ दस्युकाळे ॥ अविवाले मयहासावस्य प्रोक्षणमंगानो यदि वारे तस्योरमसश्च
येले पा नाने हि र्दो व प्रका स्य आवस्य अंगानां शिर प्रमृतीनां प्रोक्षणवर्तयेत् ३ वितो व वस्था यावता प्रपुतो
मस्य नो सर्व वणां नां स्वधर्मा नुष्ठाने परमपरिमितं सुखं सर्व वणां नां प्रोक्षणवर्तयेत् ३ यथा वणां प्र
युक्ता अयं मप्रयुक्ता उभयप्रयुक्ता वाते धाम वेगणे नाता वृद्धा ने सति परस्वस्वमपरिमितं अस्मयं सुख
स्वर्गाय स्व धर्मा न देव लो मता वता कित हि ॥ परि हृत्तो कर्म पूरुषा षे एजा तिरुप वतां व लो मे धा प्र सां द्य
गिधर्मा नुष्ठानमिति पद्यते नञ्च वदु नञ्च लो कयो सुख ए व व र्त्तते ॥ तते सुखा नु न वानंतरं परि हृत्तिरिह लो
वे नञ्च न व पति न स्या च व पत्ता य प्र लो शे च नु नञ्च ते नञ्च ति नु तन दि का वि शि षो वा ड ले न न स र्त्त व
म व वृद्धि हे मा दि नु स्य व लं प्रति पद्यति प्र हं नो म ॥ मे धा प्रथे ए य ह ए श वि प्र ना म र्थ प्र ह ए श वि ड या ति स्व लो
दि नि धर्मा नुष्ठाने र्ति कार ए वृद्धा न्य दे व य न्ने ए त सर्व प्र ति दे व नो सर्व त्रय म् रो व हे न ॥ व मा ति ति नु स्य
मा ना ति स्या व शे धा ति नु स्य ते अत ए व स्य श रिर य ह ए श र पि कर्म पूरुषा त ध ना नुष्ठानं प्रति पद्यते नु

॥ ३॥

ज्ञायदावेवंतदायवर्तनां ह्यधर्मानुष्ठानमिति आदि प्रति पद्यते इत्यंत पुनर्वर्तनीरत्यनुत्पिडेन स्माञ्च वदु मा
ला लो वे रो रि ह नञ्च शि श्व सुख ए व व र्त्तते ॥ नञ्च वृद्धि हे र्दने सुखा नु न व धे व न नञ्च न वृद्धि न व नो स्य यो रा रि नो स्य वि
ये स्का रा अयि अ व श्या प ह्यु त ति द श ये तं दृष्टान मा ह यथा प्र चि न न स्य ति ना व न स्य लो क र्त्त व र्त्त वि शि ष प ल श
रि वृद्धि र्वा व लो पो त्र दृष्ट य य था वौ प धि ना व्री ह्या दि नां व न स्य ती ना मा सा दी नां व नी न स्य लो क र्त्त वि शि ष प ल श
रो षे प ल श परि वृद्धि र्वा व लो पो त्र दृष्ट य य था वौ प धि ना व्री ह्या दि नां व न स्य ती ना मा सा दी नां व नी न स्य लो क र्त्त
त्र वि शि ष व र्त्त वि शि ष व र्त्त वि शि षे स्य र्कार वि शि षे प्र यो त्र स्य वा वृद्धा दी व र्त्त वि शि ष प ल परि वृद्धि र्वा व ति ॥ त ए व
व्री ह्या द य नु ष र नु स्तान प्र ति रो हं व ति कृ ष्या दि परि क र्त्त नि ने नु ह्ये त्र नु स्तान् व र्त्त यो ग्या न वं ति ए वं नु र्त्त यो ग्या
र्त्त धा ना दि स स्कार स्य न्ने दृष्ट यो र्त्त न नो प प ल परि वृद्धि र्वा व र्त्त न न स्य लो क र्त्त व र्त्त परि वृद्धि र्वा व र्त्त
वे दि न स्या त त्र हि न व र्त्त यो ग्या न व र्त्त नो व धर्मा नुष्ठाने परि मि तं नु ष र नु र्त्त न प रि हृत्तो क र्त्त पूरुषा त ध ना नुष्ठानं
जा ति ति धि व न स्य ति नां स्य दि व र्त्त न न स्य लो क र्त्त व र्त्त न न स्य लो क र्त्त व र्त्त न न स्य लो क र्त्त व र्त्त न न स्य लो क र्त्त व र्त्त

रस्युः त्रैवर्णि वैरधिष्ठिता वाश्रुद्रा संस्कारा रस्युः प्रकरणा दत्तं स्पेतिगम्यते तेषां स एवा आचमनं कथं तेषां श्रु-
 णमन्त्र संस्कारे अधिष्ठिता नो संस्कारा आचमनं कथं वेदितव्यं यस्यानं पवति यदि वा स एवा ह द्योगमो
 रद्विः पदिकं त्रिपस्या कं गाता भिरद्विः पदिकं त्रिपस्या तां गतां त्रिपस्या पदिकं त्रिपस्या नं वनं वतिः अधिक्महरः
 वैश्वश्रुद्राः पंचतेः प्रत्यहं वैश्वश्रुद्राः पंचतेः प्रत्यहं वैश्वश्रुद्राः पंचतेः प्रत्यहं वैश्वश्रुद्राः पंचतेः प्रत्यहं वैश्वश्रुद्राः
 स सा स्नाने उक्तं आवां तां परिहितं वा सोति धाय कोपिना काद नमात्रेण पिश्या नं न वेति श्रुद्राणामपि पाकाद
 स्य ज्ञा तथा व मनुः न वा सोमिः स हो ज स्त्रे ना विना ते ज लाशये इति अपि वा एमी छे व पर्व सु बो व पे र ता प दि वा
 मी छे व व पे र न वैश्वश्रुद्राः पंचतेः प्रत्यहं वैश्वश्रुद्राः पंचतेः प्रत्यहं वैश्वश्रुद्राः पंचतेः प्रत्यहं वैश्वश्रुद्राः
 परोक्षं मंत्रं संस्तुयुः आर्घ्यं न धिष्ठिता ॥ तद्गते सरोक्षं मंत्रं संस्तुते माह तं राख्यमया वेदिभिर्यत् ॥ अधिष्ठि-
 त्यादिः प्रोक्तो देव इति मन्त्रे पथि ज मि त्या वंशं तं देवानां म पितृ त्वे विजं विं पु न मं नु त्या णा मिति सिद्धे त्रे तिष्ठ-
 ॥ ६ ॥ तमेति स्वामिने प्रब्रूयात् सिद्धे पक्षे नेति छत्रं पा व को धिष्ठितो वा तं मिति प्रब्रूयात् कस्यै प स्य ह दत्तं

॥६॥

तस्मै स्वा मि ने ति ध्य न्मि त्य र्थाः तस्युभूतं विराजन्तं माहा मिति प्रतिवचनं तस्युभूतमिति प्रतिवचनो मेज-
 तदन्तं सुभूतं सुभूतं विराडि राजडि लासाधनं अनंतं माहा दू र त की ण या भू दि स र्थाः गृहमेधिनी
 यदृशनीयस्य हो मा तल य ध्व र्णा पु ष्ति संयुक्ताः गृहमेधिना यदृशनी यं पञ्च म पञ्चो को पत्यं तं तस्मै कृदंश
 न हो मा बल य शि व व स्य मा ण क र्त्तव्याः श्व र्गः शुद्धि श्व तेषां वल मिति तेषां मेज्राणु म प यो गो द्वादृशा ह मधेश या
 ब्रह्म य र्क्षार ल व ला व र्ज य नं वा तेषां हो मा नो व की नां व च ये म् ओ तेषां मु प यो गे नु प यो गो ने म पू र्वं वि वा ग्र ह णं
 या व बो धा य नः तेषां ग्र ह णे द्वादृशा त्र मि त्या दि त त्र द्वादृशा त्र मध श य्य ॥ स्थिति ल था यि च्चं ब्र ह्म व र्णं मेधु न
 वर्जं हार ल व ला व र्त्त ना च भ व ति उप यो गं रे व वृ त्तं ॥ अ ध्व नं ग वा त् अ ये तु प म् अ यो हं ति अ यो गः अ य न
 प्र यो गः तत्र पत्न्या अ पित रं हि का र श ति व दं ॥ उ त्त म स्मै का रा त्र मु प वा स्यः मा त म स्म उ त्त मे न वै ता प स मिति व र्त्त
 मा ण स्म १२ ता प्र च र मि ति त्य स्मै का रा त्रि मु प वा स क र्त्तव्याः व की नां तस्य तस्य देश संस्कारो ह स्ते न परिभः यो वी न
 मुष्ण व स्त्रा न् परि शो व नां व लि नां मध्ये तस्य तस्य व ले देश संस्कारः क र्त्तव्याः क पु न र सो ह स्ते न परिभा र्जन म वा त्तं

व तत्त्वत्वा कीलं निर्वपति सुव्यपश्वात्परिषेचनं कर्तव्यं। उपदेशः समादेव सिद्धे पश्चाद्ग्रहणं मध्ये गंधमाद्यादि
दानार्थं नित्याहुः। तस्मै तस्मैति वचनं मत्पि स न वे स ह्यदेव परिमार्जनं अथोक्षणं वमापूरणं एकस्मिन् देशे सम
वेतानामपि पृथक् पृथक् पथाः स्यादिति। औपासने पवनवापुर्गुराद्योः प्रतिमंत्रं हस्तो न जुहुयात्॥ पत्रपत्रेतेषां
पुनोन्निः औपासतवतामौपासने विधुः राहः पुरनेति व्यवस्थितो विकल्पः। अथेतु तस्य विकल्पमन्यतोपादि
राहोः। अथ ये स्वाहा सो माय स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः। विशिष्टतियनु सापेक्षा ग्रहणत्वात्ते स ह न ट छंते।
वेदितसो विष्टुमिपि सप्तमं जुहंति। असंयोज्येष्टकृतस्वाहा। औषधं हविर्ब्रह्मसर्वं तस्य प्रवृत्तिरिति व
दंतः। अथेतु सो माया स्वाहेति न पठति। सो विष्टुः तं पठ्य पठंति हस्तग्रहणं दद्यादिति वृत्त्यर्थः। उपपत्तयः प
रिषेचनं। पथा पुरस्तात्। उपरिष्ठाद्वापि परिषेचनं कर्तव्यं पथा पुरस्तात् उच्यते। अपरिते तु मन्त्रेणा
दि। अथ मन्त्राः प्रात्याविरिति मंत्रं त्रयं। अमृतिवसामयाविरिषेण पार्वाणतिदेशो न प्रवर्तते। अतिना पितृ
दत्ता विधिरयोः। अथेतु परिस्तरा मन्त्रं परिषेचनमेव बरेव देवेनात्यं त्रिमिति। एवं बलीनां देशे स

मवेतानां सक्तु सक्तु दंतं परिषेचनं। पथा वत्सामाहुतीनां परिषेचनं तं त्रिविधं वात्। एवं बल्योपि एव सि
द्धिरो स पवेता उच्यते। वत्स स द न रत्ने वमादयः तेषां यदंतं पतेषेचनं प्राज्ञा पश्चात्परिषेचनं मित्यनेन वि
हितं तस्य तेषां तेषां सक्तु मित्यनेन तेषां। अथ गति। अस्त्यास्मिन् सूत्रे पूर्व त्रयं तस्य तस्मैति वचनात्। यथाप
रिमार्जनं मयोक्षणे अत्रत्ये कं पृथक् भवति तथा परिषेचनं मपि स्यात्॥ अत्रोपदेशादव्ययं देशात्वि
तावयः तेषां मेव सक्तुत्वात् निषेचनं। न यादृक्त्वे समवाये तेन यद्यप्यगारस्योत्तरं पूर्वं देशः शय्यादे
देशः तथापि कामलिङ्गस्य पृथक् परिषेचनं न वेति। सति स पतेत सो स ह्यकाया
वल्लयः। अथैरपि व्यंजनं सप्तमं मेव ति। तथा च बोधायनो कामनिर्देशात्। एष वयं जनानां सत्कार
स परस्मादि व्यंजनं स पतेत स ह्येन त्रैलोक्यं कायाः। सति संभवति तस्यार्थः। अपरेणान्निसप्तमाष्ट
माप्यसामुदधातसोन्निधानं वमेनाउद्वं यत्र धीयते तदुदधानं। मणिकारस्य तस्य सन्निधानं वमेन
अहं स्वाहेत्यनेना मध्यो गारस्योदरा मोका दशाभ्यां प्रागपवर्गं दशमेका दशाभ्यां। अपि विव न स्यति

तस्मै भोजनं दद्यात्। दासा वाराजकुली दाहृत्यातिथिव छद्रं जुयेत्। अथ वा पस्प गृहमेघा मेराता वस्याप्प
 मि तिनित्यमुत्तरं वा सकार्या। उपासने गुरुणमि सादिना केषु चि स्त्रो लेषु यतो पवितं विहितं। इह तु प्रकर्णा नृहृस्व
 स्प नित्यमुत्तरं वा सौ धार्थ मित्युच्यते। अपि वा सत्त्रमे वा पवीतो यो। अपि वा सत्त्रमे वसवेषां उपनीत कृत्वे भव
 ति। न वा सधवा तत्र न तु काया समुपवीतं स्यात्। विप्रस्योर्ध्वं च तं त्रिचदिसादि। यत्रे नु मते सत्स मूयति ह्यवा
 स्यते देश ममत्रे यो तो पा रा तं छप्पा डि सं स्त्र स्यात्तरं तं स्रजो देवै रूद्राय निवेदय त एव वा स्तु शि वं भवति। यत्र
 मुस्यते सत्स मूयति ह्येवा बोध्यते देश ममत्रे यो तो पा रा तं छप्पा डि सं स्त्र स्येत्तरं तं स्रजो देवै रूद्राय निवेदय
 त एव वा स्तु शि वं भवति। यत्र स्थाने नृजाते तं स मूयति स मूह स्यात् तत्र मुक्तिश्चादिकं समूह दीरा कृत्वा निरु
 येत्। अम्यते निर्हृत्य तं देश मको ह्येत्। तौ मत्रे यो ये पु पा कं च तं ताम्यमा गणे तं च तं अत्र लेण अत्र न लेण
 अत्र सं छप्प कं छदिना व छप्पा डि सं स्त्र जे र। सं स्त्र स गृह स्रजो नृपा तः शुभो देश रूद्राय नृमस्विति तिदधे
 त एव सं स्त्रे वा स्तु शि वं स मूयति च तं अत्र भवति वा स्तु शि वं स मूयति च तं अत्र भवति वा स्तु शि वं स मूयति च तं अत्र भवति

1901

आस्त एव सर्वे कामा यो ये सं स्त्र या ते स्मर्यते धर्म शास्त्रे चुरा पि वक्ष्यति। स कर्म बा स्त एव स्यादि अ
 नुवाद्यो यमा बुदिक व्यते र वं हं ते दो हा। आपदि वा स्त एन व रा ज न्ये वै शेषे वा अथ धयने। कर्तव्य मित्य ध्या
 तार आस्त एव स्या ध्या पश्यति रंमः आपते। तत्र च स्त एन रा ज न्ये वै शेषे वा धयने कर्तव्यं। न च न ध्याने न
 म्या ते च आस्त एनैति वदना तरा ज न्ये वै शेषे यो नीय मनु वक्ष्यः। अनुगमनं च पश्चात्। अनुगमनं यथा वसेत्
 तं कर्तव्यं वा वदधयनं पश्चात्। ज हण। छदिना कि मय पि पा रवे गति मा भदिति स र्वं शुभ प्राप्ते संगे विपनः
 आस्त एव स्यानुगमनं मे व ध्यु च्येत्। तथा गो तमः अनुगमनं शुभ्रपेति। तं तं शुभ्र आस्त एव वा ग्रेग तो स्यात्। त
 तो ध्ययना हृर्ध्वं समा वृ ध्ययने वा स्त एव वा ग्रेग केतः। सर्व विद्याना मप्युपनिषे दामुपा सत्या न धयनं तं
 दः। कर्मा तिष्ठति। स र्व विद्याः प्रगे विद्या प्युद्यति पदः। उपा सत्यः अधे नुमा र अत एव न धयनं तस्मिन्
 नि धयनं कर्तव्यं। नुपनिषु हृण प्रधा म्यका पना र्थं वा स्त एव प्राया ता वसिष्ठो प्या धी तरे ति वत्तः अधी यवा
 पि प्रक्रमेण सद्यः अधी स दद मधीत्य। स्ता स्प नृ र न्यस्मिन् न व सने प्रा या द स वा शा स्यो वि प्रक्रमे तं

न कर्तव्यं न पगं तस्य जायेत मकारात्परात्परमिकार न धौ तत्रथे एवार्थः कारस्तु द्वांदसोपपादो वा ॥ यदि तु
 रेतपुरो समीक्षायां स्वाध्यायमधीत्य कामगच्छ देन मुभयं शिबो भवति यदि कार्यं वशात् गतुं सुरो तन दाम्
 रो रात्र्यर्थं स्वसमीक्षायां संदर्शने संश्रये स्वाध्यायं प्रमावेर मधीत्यथो कामं गच्छेत् एवंच तैनु भयं शिबो
 कार्ययोः शिवं भवति ॥ समाहृतं वेदाचार्यो भ्यागच्छेत् तमस्मिमुखो भ्यागम्य तस्योपसंग्रहं न विभक्तमानं
 उदकं प्रपस्युकोत्तपुरस्तुत्यो परस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं दारनाचार्यो भ्यागच्छेत् ॥३॥
 अतिथीर्थमेतत्तमस्मिन्मुखो भ्यागम्य तस्योपसंग्रहं प्रत्युपसंग्रहं उदकं प्रपस्युत्तपुरस्तुत्यो परस्मात्प्राप्योपदेशं
 दिव्यं शिबो भवति ततश्चापि न विभक्तं समाहृतं उदकं प्रपस्युत्तपुरस्तुत्यो परस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 स्मृत्वा नर्वन समाहृतं उदकं प्रपस्युत्तपुरस्तुत्यो परस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 यथोपदेशं दद्ये तत्रेता गतं तधुपर्वणं पूजयेत् प्राविधानं दत्तं तस्मात्तु वादः ॥ अस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 महा आसनं शयनेन येनोपेयाय सत्तु वासं निहितं न दिनं तरुं च तिष्ठेत् ॥ अस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं

पुत्रकादिप्रविष्टे अस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 वंशयनादि प्रविष्टे अस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 योगात्मानं हि साहोतिष्ठन् अस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 तरेण द्वारं मध्येत्यर्थोऽसिद्धं साहोतिष्ठन् अस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 वति ॥ अस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 समुद्रं तांशश्च स मज्ज्यो अस्मात्प्राप्योपदेशं प्रजयेत् समाहृतं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 नासने वक्त्रं एतस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं वेदोऽस्मिन्नेतद्विभक्तं
 यस्य पश्चाद्वा वीर्यं नृपुंषोऽपतं शोको संनिहितं नृपुंषोऽपतं शोको संनिहितं नृपुंषोऽपतं शोको संनिहितं नृपुंषोऽपतं शोको संनिहितं
 वननिष्ठं एतन्मूत्रं पणं तांजं न निष्ठे वनं तेष्मादिनिरसनादृतां वनं न दत्तं मात्मापकर्षतां परस्परं च दनं निष्ठं
 यो निष्ठं एतन्मूत्रं पणं तांजं न निष्ठे वनं तेष्मादिनिरसनादृतां वनं न दत्तं मात्मापकर्षतां परस्परं च दनं निष्ठं

॥१३॥

॥१३॥

ना वस्पदयेदुना त्तिस्थापयति न न सा वा वा जालेन यक्षुषा औनेण च वस्त्रिस्तो र्बारं न लाना भवत्परिदेना
 नो मृतत्वा य क्तये पुनप आत्मा य ते विदिना सुष्यते ते आत्मा वा श द्वा द यो विषया ते विदिष्यते ते कुत्रि
 स्तोदरं शरणानारं ये ते आत्मा य ते तस्मात् न लाना तत्र च गाले वना स्त्रकुवं दना दयः शिश्ना ले वना त्ति व ज्ञो गदा
 य उ काले वना न हो मोत्या दयः उ प लक्षणा दिय हल ए व न तो ना स्तो वा वा उ मने आदि सिः प वा मे ते दे यं वा
 परिदेना न स र्वतो वर्ज यं न मृतत्वा य मोक्षो प क्तये त त न वा ति ति र स ने दे ये ना हा पा ण र ने धा ए ण तु ति प व
 र्जः श्रुत्सु ॥ ला सा वार सं शये ध ना र्थ मा द ग त म मि मु प न मा धा य जा ति मा चारं व ए उ रं न वि ता त प्र बो यो
 ध ना र्थ म ध ना र्थ ना ग कु र उ प स न्नो स्मि भ ग व न र मे त्रे ण य सु वा प्र म्णा दी व न न न ना तु ट हा ण प्र सी द मान या
 ये ति न न आ त्या वारं श प णे य नि अ यि तु र स मा धा य प्र क्ते ना यि मि सा धु प द्वा र ह स त क्त्वा त स नि भ य मो ही
 न चारं व ए के न किं तो जी शि क्श म् को ना वार आ सी ति सा धु तो वे प्र ति भा नी ते अ यि र प र्श आ धु र्वा यो ता
 आ दि त्यो तु र्वा ता सा धु तो प्र ति जा नी ते सा ध स्मा अ न्न वि त य ए व न स इ सु त्का शा स्तु प्र ति प द्वा तां र्वा

सुधुतां प्रतिजानिति साधु जन्मास्मि अमुष्य पुत्रो अमुष्य पौत्रो अमुष्य पौत्रो अमुष्य नत्ता साधु नार वा
 स्मि ति वि त्रे को न सि हि ता वार श्वा स्मि तं स्य कु वा वा जाले वि वि य ले न तु वा ल ए व स र्वे दि द्वा ग ति ग ता
 ए त स्मा लो व ल म न भी त वे द इ ति त तो यि र प द्वा र्वा दि क्तं म न सु त्का शा स्तु शा सि ते म ध्या पा य तु ध र्मा शो
 प द्वा र्वा प्र ति प ये त उ प क्ते ता म यि ति वः व ल प्र ति धि र म्पा ग कु ति प द्वा र्वा ते अ न्ति यो ने वा यो मो धु वे दि सु
 तं त त्ये कारं व क्ते त स्या व श य क्तं ज ता म ने ना हा अ ति धि र्द हा न म्पा ग कु र्वा अ ति धि र व न्न य लं न म्पा ग कु ति
 त स्मा द सो नो ज ना दि भि र व श य त्प र्ति य न्नि रा श स्तु ग तो ट हा र ह दि ति इ दा वि प्र ति धि र लं न क्तं त मु
 त इ प यो नि श्रे जी य लं ण मा हा ध मे ण वे द ना मे कं का शा र्वा म धी त्वा श्रो त्रि यो न व ति वि धा र्थ स्य यो नि प न
 स ध र्मा नु न वे द ना नो यो कां च न शा र्वा र क म धी त्वा श्रो त्रि यो न व ति पु र प स्य हि प्र ति वे द मे कं का शा र्वा न
 ति या र्वा प रि ट ह ति ध य न न छा ना म्पा सा प्र ति वे द स्वं शा रं श म धी त्वा श्रो त्रि यो न व ति न तु प्र ति वे द मे
 कै का म धी त्वा श्रो त्रि यो न व ति यो क्तं दि रो धा र्वा जो ये ति यो कां व न ए का मे व शा र्वा म धी यान् यो वि वं प्र ति

१११

इति चित्तलक्षणमाहा स्वधर्मयुक्तं कृद्विनेमन्मागच्छन्धर्मपुरस्कारो नान्नप्रयोजनस्योतिधिर्भवति आ
 प्रतिचित्तलक्षणमाहा स्वधर्मयुक्तं कृद्विनेमन्मागच्छन्धर्मपुरस्कारो नान्नप्रयोजनस्योतिधिर्भवति आ
 यच्छदोदृष्ट्याः अतएव तदतिदशानात्तमयेव ये अलक्षणेपदेशात् तदुपजीवनेनसंयोजनस्योतिधि
 नवतिः आदितोयच्छदोदृष्ट्याः अतएव तदतिदशानात्तमयेव ये अलक्षणेपदेशात् तदुपजीवनेनरह
 त्रयोऽप्यप्यप्येव स्वधर्मयुक्तं स्वधर्मनिरतं कृद्विनेमायां स हवसेतं गृहस्तेमायमाधतरतिगमथ
 मिदनुक्तं नदितेपनमानावतिमिदोवोदितेऽन्यागच्छति हि श्मागच्छति धर्मपुरस्कारः पावायाधर्थ
 यिदं धर्मतं पुरस्कारो नीतिधर्मपुरस्कारः कर्मण्युद्धर्मयोजनः नान्नप्रयोजनपरवन्तएवन्त
 मुदिश्यागच्छति नायेच्छयासोतिधितेति बोधापनस्तुभौतोदृष्टपूर्वकेवलमन्नीनात्रप्रयोजनोवेय
 तिधिर्भवति अथवा सर्वेणानां अन्तस्कालेपद्योपपन्नसर्वेषामिति धिनां अलक्षणेति धिर्भवति तस्य
 उजावाशांतिः स्वर्गश्वं तस्यातिथेः पुनायां च तायां च तायां शांतिरुपदेवाणामिदं भवति प्रत्ययस्वर्गलान्त

मन्निमुखेन्यागम्यपथावयः समेत्य तस्यासनमाहारयेत् तमतिथेनस्मिमुखेन्यागच्छेत् अन्मागम्यपथा
 वयः यपेसानुरूपं प्रसुथानां पिबादनादिनीसमेपात्तां गच्छेत् तस्यैव तस्यासनमाहारयेत् तमतिथेन
 पिः अनावेस्वयमाहरेत् शक्तिविषयेनावदुपादममनेभयतीत्येकां शतस्योत्रावदुपादनासनं नंदम
 कीं उवदुपादमेवीपिगदिवमित्येकमन्येतास्वमंतवदुपादम्यदुमन्येता तस्य पादोपच्छलेपेत् शूद्रामिथु
 नाचित्येकां शूद्रां तस्य पादोप्रक्षालयेतामित्येकमन्येतेरांसवतरेदंः पनविशेषः पन्यतरोपिषेव
 नेस्मान् अपिषेवनं करकादिनाजलावसेकां तमेव उपादितरहालेन तस्योदवमाहारयेन्मन्येन्येक
 मन्मयेनपात्रेण तस्योदवमाहर्तव्यामित्येकमन्येतास्वयंतु तैजसेनातोदवमाहारयेदसमाहृतां यरा
 समाहृतां वृत्तवापीनार्थं प्रषितं स्वधर्मेववातिधिरागच्छति तदनासाभुदवमाहारयेत् नासाभुदकाहार
 येतानासाभुदकाहरेणस्वयोजकां भास्मादुदवमाहर्तव्यामिति अथ संपन्नसंसाहृतिश्चात्राधिको
 ऽपनासमाहृतेतिथोऽप्यध्वनस्य हृत्तिश्चाधिकारतस्यादितिथोऽप्यध्वनस्य स हृत्तिष्मादनेऽप्यध्वनस्य

॥१६॥

द्वाःपयउपसेवनमन्त्रमाप्रिष्टोमसंमितिं सर्पिषोऽव्यसंमितिं मधुनातिरात्रयमितं मासेनाद्वा दशाहसमितं उ
 दवेन प्रजावृद्धिराद्युषश्वापयउपसेवनं पश्यतदन्तं प्राप्रिष्टोमनुष्योऽसर्पिषाउपास्मिउपस्मिन् प्रअंरति
 प्रवरणात्तर्गम्यतो मासेन सह पदनामन्त्रं उदवेन दत्तं तत्र जावृद्धिर्न वति आयुपञ्चउपसमस्तमपि वृ
 द्धिरिति संवध्यते प्रियाप्रियाश्वातिथया स्वर्गलो बंगन पत्नीति विज्ञायते प्रियाः प्रमिष्टाः प्रमिया उवा
 सीनाः द्विरिति संवध्यते प्रियाप्रियाप्रियाश्वातिथया स्वर्गलो बंगन मयैतैति विज्ञायते प्रियाः प्रमिष्टाः प्रमिया उवा
 सीनाः द्विपतेति प्रिष्टत्वात् सपत्न्या तमं धेदि नैसायमिति ददाति सवनायेव ताति न वति प्रिष्टुकाये
 दुदीयमाना न्यत्रा न्यस्य यस्मिन् प्रातंसवना दीने श्रीणि न वति तस्मात् सर्वेषु काष्ठेषु दानमिति पदम्
 तिष्ठधुदयस्मिन् वतत् यत्तर्गमुत्तुष्टं तं अतिथिमत्तिष्ठति तदुदवस्यते वरुदवस्यत्यतस्मिन्
 जायेते च दं नरति वचनं ननु शदमेव पठति तत्राप्यथः नरवायसोत्सयति सादक्षिणा प्रयोसापना
 त्वयति प्रशंसति सा प्रावेत्ते शोसादक्षिणा यत्संसाधयति ते विष्णुर्मासांसाधनमनु व्रजनाय दुपावर्त

ते सो वन्तः ॥ उपावर्तनमनु व्रजन्त्या व्रजन्त इति ब्राह्मणम् ॥ इत्यस्य सर्वेण संवंधः ॥ राजानं दत्ति चिरम्
 गच्छेत्सीमस्मै पूजामात्मनः कारयेत् ॥ राजानं अपि तैः द्वित्रिषोसावतिथये ॥ यागनायः ॥ तन्मोपि सका
 शात् अथैसीपुजाकारयेत् ॥ पुरोहितेना आहिताग्निं वेदतिष्ठि रभ्यागच्छेत्स्वयमेनमभ्युदयं वृषात् ॥
 त्यक्त्वा त्मोरिति ब्राह्मणं दत्तमिति ब्राह्मणं तर्पयति पद्याहिताग्निमुद्दिश्य अतिष्ठि रभ्यागच्छेत् तं मेने प्रति ॥
 यत्नेवाग्निमुख उपसेपते ॥ अत्र स्वयमिति वचनात्प्रनाहताग्नेरभ्येन शिष्यादिना कारयेत् ॥ पित्रुभ्यः ॥
 अभ्युवेत्येव ॥ ब्राह्मणावासीरिति केशवप्रश्नः ॥ ब्रूते साध्वीत्यासरेव ब्राह्मण इति पूजासिद्धान्तः ॥
 पूर्वशराजोऽपि तेनो नति ॥ ब्राह्मणं दत्तं तिसृद्वयदानं ॥ ब्राह्मणं तर्पयति ॥ वस्त्रादिति संप्रति ॥ प्रमुच्य
 सकातो ह्यदसो प्रियाये दात् ॥ प्रतिमंत्रमिति शब्दः ॥ एतत्सर्वपुकाष्ठेषु वर्तते ॥ पुराग्निहोत्रस्य होमा उपांशुनयेत्
 ब्राह्मणं यथा ते मनः तथा स्थिति ब्राह्मणं यथा ते वशः तथा स्थिति ब्राह्मणं यथा ते प्रियं तथेति ॥ इति मन्त्राग्निं
 सयदि होमकाष्ठे प्रागेव सति तदागुहोमार्त्तः ॥ अबलौ चिदमेव पुरादिशब्दा ब्राह्मण्यथा ते मनः ॥ यादिक

त्रमेवानुपांशुजपेराव्यासतनप्रतिमंशानिशदृष्टंयोगात्तं=मथनेदाद्युत्तंविद्युत्तंमन्त्रय
 द्यन्तोअत्राध्वयंजमानोवायोहोतासन्पेरातंतोमुद्रात्तं=मथोएतेदृष्टंतेष्टिचिरंयोगा
 रस्वपनेनमभ्युदेयव्यासोहोतातिष्ठसोहोपनीत्यतिष्ठेनहोतव्यंअनंतित्त्वेष्टिचिरंमुद्रात्तं
 यओएतेष्टिमाहउष्टेष्टितिवद्वनसंभावसंस्थापेष्टोयस्मत्तुत्रयोयःतस्यादृष्टेत्यनेनसा
 मानोद्विद्वरात्तंहोममात्रेष्टिमेवतितांतंराहवनीयहोमानेत्तं=प्रतिधाकागत्यिष्टोहोमोनमपत्तं
 तिचस्यमालेविधिर्धन्यवकापुनरसोस्वयमेनमभ्युदेयव्यासोहोतातिष्ठनतिःप्रवृत्तानीहो
 प्यामीतिमुद्रातीतिउहोत्यतिष्ठेतअतिष्ठेनहोतंयष्टिपुनरनतिष्ठेनउत्तातामुद्रात्तं
 तस्यदोषमाथर्वाणिक्कानांवात्तवाक्काहोतद्वदमध्वर्युतेन=अनेपदेव्यहोतादिप्रतास्वत
 उरतिथीन्वासदेवपादिवांक्कानमिजयतिद्वितीयोत्तरिद्वितीयवादिवाच्युत्तंपरीवतोको
 कानपरिमितामिपरिमितोक्कानमयमयतीतिविज्ञापतापराकात्रिमेतिथीरुष्टहोसयतिसेद

११७

एष्टिचिरंभवांशोवममिजयतिद्वितीयोत्तरिद्वितीयवादिवाच्युत्तंपरीवतोको
 ममात्राएवोक्तंयुतामसिजयति=अपरिमितामिपरिमितोक्कानमिजयतीतिविज्ञापतापराका
 अत्रानुदेतश्चेदतिष्ठिबुवात्तंआगच्छेदासनमुक्कमन्त्रेष्टोयद्वामिष्टवदधाताएवमस्यसमृद्ध
 नवंतिविद्यादिनेरक्षितोसमुदेतसंवेदतिष्ठिरितिष्टोवात्तंआगच्छेदासनात्तंस्मै=मननादिबुधोक्ति
 यद्वामोत्येवमनसिष्टोवात्तंएवद्वद्वतोत्येवद्वामिष्टवदधाताएवमस्यसमृद्ध
 तीपठ्योक्तंयुतामसिजयतिद्वितीयोत्तरिद्वितीयवादिवाच्युत्तंपरीवतोको
 तिष्टिचिरावसथस्यात्तात्तावासादत्तावासास्यात्ताद्वितीयोत्तरिद्वितीयवादिवाच्युत्तंपरीवतोको
 दिष्ट्वहंसुतंप्रतिनप्रत्युत्तिष्ठेतात्यासासात्यवरोहोत्तावेत्तंमिष्टनिष्ट्वमेवास्मिन्वादिताप्रमिष्ट
 दिष्टेत्तंमिष्टादापप्रत्युत्तिष्ठेतात्यासासात्यवरोहोत्तावेत्तंमिष्टनिष्ट्वमेवास्मिन्वादिताप्रमिष्ट
 वचनमिदंप्रसादयन्नदत्तंमतिथयेत्तेननुमीतेत्येवमर्थनरसादृष्टं=नीतानवशेषमतिष्ठि

आगतिभ्यो प्रतिष्ठितो यथा न विचिन्तयति तद्विषयं तत्तद्भागव्यादये रसान्धोऽपि प्रतिमद्यः संपादयुं
 नयः संयादयितुमशक्यत्वाद् विषयं हृत्स्वस्वभावं मतिरूपमनसा वयेत आन्मानं नृदिश्यः प्रसि
 रूपमनस्त्वाद्दृष्ट्या दिनया वयेत गोमधुमकीर्णं वेदाध्यायः खगोलस्य वेदस्य वेदोपायः सायना
 तिये मधुपर्वमर्हति गावदक्षिणा आवापेरा विदुः स्नाते कोरा जोगाधर्मः नमः अत्रेदाध्यायः अप्यावा
 यादये गोमधुपकीर्णं अतएव हायते एव देशा आश्रयः न स्वयं विगावोपेन वस्तुते अमं नृने उति
 रातो विजोषाणां भात इशानुवृत्त्या आवाया यरत्विजः अमरायान उति परस्मैपदस्य रूपनिबन्धने
 मधुपर्वश्च येन तत्पृष्ठे आश्रयः त गोमधुमदक्षिणा अधिका विधि यते कोरा मधुपर्व उद्याह मति मधुम
 मधुपर्वः पक्षो वानसु सत्तु दृष्ट्या तस्यावृत्तौ यमस्तरे विवक्षयाः प्रतीकमुदेकः यो नृने नृने ना
 तउदकमपि देयं मधुमं मृनि मृदेति येन पूर्ववत्पुनर्मधुमं सत्तु यद्गता वेदाध्यायः प्रविबुधत
 वेदमाहा पठेन वेदः प्रविष्टः गेः भुक्तो प्रविष्टः त गद्यत इति कावितान्त्वे गानीत्याह वेदकल्पव्याकृतोति काविर

तैशेक्षां चो विविति रिति छंदो वेद न तत्प्रयति प्रति शाखं शास्त्रांत राधि नेन न्यायेन व प्राप्तेन वा ग क लो
 वोपेतं सस्य कर्मणः प्रयोगः ल्यनयोरुपस्त्वसु त इति छंदः कल्प्य कल्प्यस्वात्तिल्याकृणः प्रथितौ प्रभा उल्लाप
 तन्वा यश्चोपपद पदार्थप्रतिपादनेन वेदस्योपकारः स विद्या स्थं न संयो दीनो ज्योतिष्याधिष्ठितः तत्त
 शास्त्रे ज्योतिषः आदिष्टं अभावे सत् कर्तव्यः तदध्ययनेनोपयोगेन मनुष्यापयोगेनैव काव्यादिशेषं प्रतिपाद
 यत्तु उपकारः निरुक्तं मातृव्य कुरणसैव काष्ठे शीक्षावर्णितोऽयमप्रयः आदिष्टोऽध्ययनं काष्ठे कर्मणि नृने
 शास्त्रावधारण प्रकरणे वक्ष्यति एशोदरादिषां दादिदीर्घाणां पद्यादिति छंदः क्षियया विविधते विविधता
 येनैसा छंदो विवितिः पदाभ्यां गातिः अग संस्तवा देग सेमुखं आकरणे स्मृतं स्य ज्योतिषं नेत्रमुच्यते निसर्तं श्रीव
 रदिशं छंदसा विवितिः पदशीक्षां शास्त्रे दुवेद स्पहस्योक्त्या प्रवेक्ष्यते उ मकर कर्षोद्वागुत्त प्रकारः अत्र बोद
 पतिसद्वाधीरं धरणं नानां कर्मणं समाप्ते वेद शास्त्रं संख्यया विप्रतिविद्वा शार्थतः या न्यायं येन प्रय
 कादि प्रमाणो रं व तरेत प्रत्यक्षादिप्रमाणो वर नयातानि शास्त्राधीरं भणनि कर्मणि वेदिकामणि आदि वि

होनादि निमित्तस्य मान्नायनं पदं तस्य समानस्य कर्त्ता येथ ज्ञानेन स मातृत्वा न पर्वतो न व
 त्ति त्रवे देशे होय हनेति पदं तिथिर्न विदुः सनेनेति बाधं ममिति तत्र मंत्रं ब्रह्मणमात्रेण तु ज्ञानं पर्वतं उपपन्नं पदं शक्ति
 वति किंतु कर्मसुत्रं चिन्मयं तत्रैव तेषामपि वेदस्वरूपे वा तु देशातां पदं वा गात्रं तत्रैव संख्याविप्रतिपत्ति
 केति परिहरति मंगलादिप्रधाने व्यपदेशादिति न्यायं विस्मयः अगम्येव वेदस्य सत्ता न वेदस्वरूपाणि पारमार्थिक
 स्मरणात् वति मया येन हितेषु ब्राह्मणवाक्यानि भविष्यति स्ववाक्यानि अगमनां वहितेषां प्रधानं वा विद्विषा
 होयं वेदो ब्राह्मणमित्यादिभिर्वा पदेषां न्याय्य उति नाय विदो सिद्धं ताविसो पूर्वोक्तसिद्धौ तो कल्पस्य
 धिद्वारेण स्य सत्तं द्रष्टव्यं यत् तत्रैव मंत्रं ब्राह्मणमात्रेण उपदेशमिति तन्नेष्टस्वाणोरपराधं यदेन मन्थानभयपतिः
 स्यात्पराधः स न वेति अतोगतु न वा नापदं कल्पस्य कारणमियं प्रयोग कल्पना उत्तुल्येति न्यायो पदं हिता
 मंत्रं ब्राह्मणमिति वक्तव्यं नाभ्यगतिः एवं सति ध्वानपि यत्ता तादृशं मिति ततो मंत्रं ब्राह्मणमिति
 निवृत्तं पूर्णं मन्थान्मय इति अतिथि निराकृत्य पत्रगतेश्चो जने स्मरेत् ततो विरम्यो यो स्य श्रौतं यथाम न सः

अथ

तर्पयित्वा संसाधेत् अतिथिमागतं केनचित्प्रकारेण निराकृत्य भोजने प्रवृत्तौ पत्रगतं तेषां वृत्तौ प्राप्ते भोज
 ने स्मरेत् ताविडमया स निराकृतं तत्तत्रैव भोजनादिरस्य तस्मिन् हस्तु पाप्म परे पुरतः सन्निवृत्त्यं ध्यानं संय
 येकं तर्पयित्वा संसाधेत् रागं तत्रैव भोजने अच्युत इत्याहो याने वने मया नात्र संवेदति धिया न जानं वृत्ति
 ना तस्याग्रे हृणादनुवृत्तेन यावदावच्छादु जायि यादितः इतरो यान रक्षितः सया वं नानु जायि यातुं छेतेन
 तावदावच्छेतेन अप्रती नाया सी प्रोतिवर्तता पदित स्यात्परं तया अमुताया प्रतिना बुद्धेन जायते तं
 प्राप्तायां ततो विवर्तेता प्रतेदीर्घां दसः सदा वैश्वदेवै भागिनः उक्ती ताश्च बाउ तिभ्यः वैश्वदेवै भागिनः
 मुपस्थितान् रावर्तव भागिनः कर्त्तव्यं आखवालेभ्यः अमि विद्या बाउ प्रयोगः ते स्योपि विद्वेयो तथानमः
 स नो उपतिता नां च श्वपचा पापं रोगिणां यय सः किमिणं च शनं वै निर्वपेद् वीति नान हं श्रो दधदिने को
 न हं श्रो वी डायादिभ्यो न दधाति ये वै न स्येते तत्रा दोने अमुदयः अरा न धनं प्रत्यवायः उपेतः स्त्रीणां मु
 तस्य दो किं नुं जिता एवं सति समाहृतं स्योच्छिन्नं ज्ञानं न स दोषस्यान् ए वने हि उपेत अता चेत दोशव

श्वस्त्रीणामनुपेतस्य बोद्धिं न संजितम् ॥ एवं सति समावृत्तस्योच्छिद्यं तु जानस्य न दोषस्यानारवंतर्हि गुणे
 तस्यां तास्ते तदोरोचते दारश्च स्त्रीणामनुपेतस्य बोद्धिं वर्ययेता ॥ एवमप्युपेतस्य यस्य वेस्य विदपियु
 छिद्यं वदो जनने दोषस्या ॥ अपि तु स्यैव स्य आरुरेच्छिद्यं मोक्षमिति तत्तु यमार्थं न विष्णोति ॥ पितुरेव आरु
 रेवेति येव सत्रमेवेदमनर्थकं तस्मादेव नियमात् ॥ अमुना प्रसंगे एवेताहं प्रयो जनयदापि त्रानेयतां ॥ पुत्रस्य
 आयाच्छिन्नं चोच्चतोपनयनं तदा तं प्रतिपितरनुपेतस्योच्छिद्यं प्रतिषिध्यते ॥ एवं यद्विद्विद्यं यदा एतदेपि ना
 स्ति प्रयोजनं तत्र हि धर्मविषयावभोस्यमिति तेना न्यागमनमित्यादेरुत्थाप्यमाणमित्येतद्विषयमात्रं
 रुच्छिद्यं प्रतिषेधार्थं प्रसंगमात्रेण प्राचार्यवक्तुं श्रुतेति वचनात् ॥ यदुच्छिद्यं प्राशनातिह विरुद्धिद्यमेव न तदस्या
 नार्योच्छिद्यस्य ह विद्वन्संस्तवाद्येवमपि पितुर्नृपस्य वेत्यत्र पितुर्ग्रहणादेव सिद्धं तस्मात्तेषु विज्ञानपदेषु नार्थ
 या ॥ अत्र येन न चरुहो जनमावरंति तथा ह बोधा यत्नयाति दक्षिणस्तस्यातिभारव्याख्यामायेतवंदयेतेन
 भोजनं स्त्रिया सह भोजनमिति तत्तरुदरा चारुतमनेन प्रतिपाद्यते ॥ सर्वाण्युदकपूर्वणिदानानि ॥ यवाणि च

च नानिहाप्युदकपूर्वमेवेदया ॥ यथाश्रुतिविहरेयः कर्मणि यानिदानानि ॥ दक्षिणदीनोता नियथा ॥ इत्येव नोदक
 वणिपेनियन्तिकास्तेषामनुपरोधेन संविभागे विहितं ॥ नित्यागतिः कामताही ॥ वर्यं कुरावय ॥ तेमुक्तो धोय
 धातु ॥ अतितथा वंशवेदोत्तु आगतेभ्यः संविभागः कर्तव्यः ॥ कामतात्त्वानं नार्थो पुत्रोपरोध्या न च वेदासक
 मवरंदासो भूत्वा यः वर्यं करोति सदा स कर्मकुरातमा ॥ आमुपरोधेनापिनोपरोध्यात् ॥ विदुनरागतायेतमुपरोधा
 दितितथा वात्मनोपरोधं उया ॥ यथा कर्मसु सन्तर्ह्यस्यात् ॥ कर्मसु ॥ अयि हो ॥ तद्विष्णुः ॥ अर्जुनेन वयथा स्वयं समर्थो
 भवति तथा ॥ आत्मानं नोपरोध्यात् ॥ कुतुबी अथाप्युदाहरंति ॥ अथ ग्रासं मुनेनेका पौतुशारण्यवासिनः
 द्वात्रिंशत् ॥ इत्यस्या ॥ अमितं वृत्तिवारिणः ॥ आहिताग्नेरनं द्वाध्वं वृत्तिवारिणं वनेत्रयः ॥ अश्वं तव सिध्यति न
 सिद्धिरनन्ततामिति ॥ अथेतस्मिन्नात्मानं नोपरोध्यादिति विषये श्लोकमुदाहरंति ॥ मुनसंन्यासिनो भक्षाः ॥ अस्ते
 ग्रासा अस्या विकरोणा ॥ अरण्यवासि वानप्रस्थान्त्येषां शहादेशानं प्रथमार्थं द्वितीया द्वात्रिंशति ग्रासा र
 त्तस्या ॥ द्वात्रिंशत् ॥ वृत्तिवारिणस्तद्विद्यास्यनेच्छिद्यं वयस्यति यमो नास्ति द्वितीया श्लोकेन हि तद्विषयका

॥५॥

चोर्ध्वेन नमि स्यमपि नित्यमोनास्ति प्रतिपाद्यते ॥ अनुत्तु ग्रहणं दृष्ट्या ब्रह्मचारिग्रहणं दृष्ट्या चोर्ध्वेनोत्तु स्वका
 यस्मात्प्रवृत्तिरिति यत्र नैव पुनः पतन् ॥ सिद्धेनेति श्रुमात्रो विवाहो यतो मीतापि वृत्तपूर्वः अर्हतश्च नि
 यमविलोपः ॥ सिद्धाण्युत्तरे चैव आचार्यो दयेति मित्रं पुत्रं धानं तु मिहा ॥ अर्हतो विद्यादिमत्तो अतिहो जाते
 त्रियमेवो ग्यस्मात्प्रार्थात्वेन जोषतत्र गुणसमीक्ष्य यथास्ति देयात्तत्रैवं तत्रेति ह्येवावकश्चतुश्चादिका
 नृगुणान् समीक्ष्योत्तराक्षरं रूपं मन्त्रं देये ॥ अर्हते प्रत्यवेयानां गोतमस्तु निमिद्धांतरमप्याह मुर्वयति ॥ ५॥
 वैशेषिकार्थं दृष्टिहीणपक्ष्यमाणध्वयनाद्यसंयोगवैश्वजितेषु द्रव्यसंविनागोवृत्तिर्वेदिनिर्हमाणेषु
 तान्मित्रैरेवेति वैश्वजितो विश्वजिवागस्य कर्त्तृयत्तत्तत्सु दृष्टिणा ॥ इदं यि प्रीत्यर्थं स्यते मिह लभमिति नृन
 तदा द्रियेता ॥ इदं यि द्वारा ॥ आत्मनो मीतिरिदं यि प्राणिनामर्थानां योसि हते स्वकृते दनादितस्तु ॥ अर्हते
 तद्विद्वां नित्यमेनादानं स्यति मित्रं न भवति ॥ तस्मात्तुल्यं दृष्टि यतो ॥ अर्हते पिने प्रत्ययः ॥ त्रिंशो विद्विनी
 योने निमित्तं ॥ सत्यो प्रथमायाधर्मप्रज्ञासंपन्नायां तदर्थं मिदं वचनं ॥ अथ यत्रा ॥ स्य भावा ॥ स्य वर्म ॥ अ

एस्या ॥ अध्वनमध्यापनं यतो याजनं दानं प्रतिग्रहणं दायदणं सिलोकः सर्ववर्णानां स्वधर्मानुष्ठानमिन्पुनः ते
 पी स्वधर्मादित्युच्यते ॥ पुनरिदं चोदीयते इति दायः तमादत्त इति दायदणं तस्य भावो दायं दानं स्वीकारः ॥
 द्रिषुपतिता निमंजरी ॥ तामिततश्चुनानि बाधाभ्यानि सिलोकशब्दा ॥ स्यात्तं पुत्रं कुंभं मंगुलिभित्तं नखे वा ॥ अर्ह
 तं सिलोकं एतावदध्यतादीनि ॥ अष्टाश्रमस्य स्वधर्मं ते दुयस्य दाययनादिना ॥ इति तस्मान्मेन कर्त्तव्यतया
 त्रियं मृते ॥ इतराप्यर्था ॥ द्रव्याजने प्रवृत्तस्य उपायांतरनिवृत्त्यर्थं मुपदिश्यते ॥ अध्यापनादिभिरेव द्रव्य
 मार्जयेत् ॥ न चोद्योदिमिदं ॥ अध्यापनं परिग्रहितं ॥ यद्वा स्य देनाय्यपरिग्रहीते ॥ अपर एव मूलप्रादितेनापि जिवे
 दिति प्रवृत्तं ॥ गम्यते ये तेन विनयिष्याम्योत्तरं ॥ तान्येव दक्षयिष्याध्यापनं याजनं प्रतिग्रहणं नीतिपरिदा
 यपदं युद्धाधिकारितामेतद्वियस्यापि स्वधर्मा ॥ अध्यापनादीनि विणिर्वाजं यिचादं ॥ उच्यते युद्धाधिकारि
 यस्याधिकारिये ॥ दत्तं पुत्रं वजं ॥ कुपि गो रजोवाणिज्याधिकारे ॥ गो रजो वारं रजो ॥ भावेण कुपययवाणि
 ज्यभावेवाणिज्या ॥ यद्विद्वय्य वहीरं ॥ रजो वदते ॥ वाणिज्योत्तरे विद्वत्तयमित्येतं प्रत्ययः ॥ नानेवामृद्विज

॥२३॥

अस्मादिच्छाः शब्दार्थैः सुविदित यथा न वतितथा विविंश्य निरूप्यता दंडाय प्रतिपद्येत तत्र न मे ता एव कु
 वेतः परमा हृदयं हौ रा जा उ भौ लो का वेति न्ययति ॥ एवं न च ह नैयस्य सयैव हतः ॥ अत्र मनुः अदेया दंडपरा
 जा दं ज्ञांश्चेवाप्य दंडपत्रं ॥ अयाशी महदा प्रोति प्रे स स्वर्गांश्च ही प त उ ति ग छ तं व प धि स म वा ये के न व स्मे पं या
 देय उ त्या ह रा गः पं था देय उ त्या ह द्यु त्तो ना र ने त्त त स्मे व रा सां था देय उ ति ॥ यान स्य भा रा सि ह त स्य ॥ आ तु रा
 स्या स्त्रिया इति सर्वदा न्येः यानं शब्दादि भार सि ह तः भारां चोतः ॥ आ तु रा ग्य धि नः ॥ स्त्रिया को पि एतेभ्यः सर्वे ॥ २३ ॥
 रं व व र्णैः पं था दा त वं उ ति श द्वा स्थ वि र खो ल कृ गा दिभ्यः ॥ आ व र्णं त्या य सं ये तै र्व र्णैः ॥ व र्णो नो ह्वा व र्णं पं था या
 सः तेषां ये त रै र प ष्टे व र्णै र्वा ह्ये श्व दा त मः ॥ अं शि च पति न न्नो न्न ताः ॥ मा त्स र्व स्य य ना र्थे न स र्व रं व दा
 त मः ॥ अं शि चो म र्त्तः ॥ अ न्ये प्र सि द्धाः एतेषां स र्व रं व स जा ती ये स चो ह्ये स र्व र्णैः ॥ वा ह्ये श्व दा त मः ॥ आ न न्न
 य न मा त्रा णे ते न प्रे यो ज ने न न द र्थे न च दृ ष्ट्वा र्थे न न्य र्थः ॥ अत्र को टी ये न द य स्य पं थः ॥ अना ह्नु म त्तं पं था ग त्रि
 रं पं थः ॥ अच्चारो ह स्त पं थः ॥ दो ढो ढो ढ पं थः ॥ म नु ष्या णा नि ति ध र्मं परि व र्ण या ज च्छ यो व र्णै र्वा र्व व र्ण मा प धे ज्ञा

ति परि वृत्तौ ॥ धर्म परि व र्ण य या ख ध र्मी नु ष्या ने न ज ध यो व र्ण कृ द्वा दि ष र्व श र्व वै श्या दि व मा प द्वा ने प्रा प्रो ति जा
 परि वृत्तौ ज न म परि व र्त्त नै श्च दो वै श्यो जा प ते त त्रा पि ख ध र्म नि ष्ट ॥ अत्रियो जा य ते त त्रा पि ख ध र्म नि ष्ट ॥ अत्रियो जा य ते त त्रा पि ख ध र्म नि ष्ट ॥ अत्रियो जा य ते त त्रा पि ख ध र्म नि ष्ट ॥
 इ ति एवं क्ष त्रि य वै श्य यो र पि दृ ष्ट व्ये ॥ अध र्म र्थ य या प्र वी र्ण ज ध य ज च्छ य व र्ण मा प द्वा ते जा ति परि वृत्तौ र्व व
 ग तं मा हा पा न य ति रि क्ता ध र्मा नु ष्या न वि ष य मे न र म हा पा न व क्ते षु स्ते नो ॥ अ पि शि क्ता त्या दि ता नी य जा ति प्रा ष्ट य
 रु क्त च्चा रा ध र्म प्र जा स पं ने दा रे ना स्यो ह्वा उ र्ध्व ता श्रो ते षु गा र्थं पु स्म ते षु व र्म सु श्रु द्वा श त्रि श्र ध र्मं प त्तिः पु न व
 ते प्र जा स प त्तिः ॥ एवं त ते दा र य ति ना न्यो दा र उ ति प्र वृत्ते ॥ अ न्यो ना र्थो कु वी त मे दृ ष्टे र अ न्य त ना भा वे का र्वा प्रा ग त्या
 ध य ता त्थ र्म प्र ज्ञो व्य त र स्या भा वे का र्वा उ द्वा त्ता त त्रा पि प्रा ग त्या ध य ता नो र्ध मो धा ना त ए न द र्थ ने व द व व र्म उ
 भ य सं प्र ज्ञो न को र्थ स्य स्या श स्य प्रा स त्वा न् प दा ना य त रा भा वे पि का र्वा न दा का श का उ भ य भा वे का र्थ नि ज्ञा
 स्या पे या दि य त्र हे तुः ॥ आ धा ने हि स त्ति के न पं थं स प द्य त वे का मे न रं गे क प स्मान् ॥ आ धा ने हि स त्ती न वि य मा
 सा हा न्ति ना व र्म नि स र्व ध र्म ते ॥ अधि क्रि य ने क ए वा म पि हो त्ता री ना मे न दा धा न रं ग मु प कार र्थे ते ॥ अ

॥२४॥

॥२४॥

दारसतीतिवचनात्स्मृतेतस्मिन्प्राग्ध्यानात्तस्यामपिपुत्रसंपन्नौधर्मसंपत्त्यर्थेदारग्रहणंनयमेव
 धानमनुभावायैपूर्वमारण्येदत्वायेतित्यकर्मणिपुनर्दाराद्विधानुपार्थपुनराधानमेवत्येतिपात्रवा
 त्त्वोपिआहरेद्विधिवद्वारानप्रिथ्वेवाविशुंययन्नितिवावनिर्देशेनयुक्तयत्रसंवतेनवनवोदना
 येयजमानःपूर्वमेवाचारमितिप्रयासंस्मृतोनेतस्यायसंस्कारःपुनरापादेवितुंशब्दनायात्तस्येव
 स्मृताननतस्मादर्शपूर्णमासादिप्रधिकारसकयतयातेर्युमहीतिपंचारनरूपयजतस्यश्वस
 धसंस्कारोयदिसंयोगवदभयनिष्ठतदाभावाविनाशेयत्रस्थतीतिपुनरप्यपिपुनरसंस्कारोनीप
 नयानिवनाचारमिणायामपेक्षेनस्मात्तानिगार्ह्याणिचतरेधिकारस्तस्याप्यतिरिक्तंनचत्रप्राग्य
 चाधानात्कर्मणिसेवध्यतइतिअलेयस्मादेवेहेतुनिर्देशादवतीमतेप्रागधानोस्त्यानपिधर्मसं
 पत्तेरप्राप्तसंपन्नोश्चारागोध्यकस्यचित्कदाचित्दोषिदारग्रहणेनातीतवोदरितिअथस्याह
 नेर्भावास्येवकर्मसुधदद्यान्नातीतवानमपिपुनश्चस्मृताअनुत्यन्नावातस्यवयवचपाहति

नवनवासोन्नतिवर्तिसंवध्यतइतिवतदाकर्तव्योविवादःनवप्रागस्याधेयदित्यस्यविरोधात्
 न्यतराभावेबुकीतामयत्रीसृष्टेस्त्रिकोसोदरेनतस्यपुनरस्याधेयत्वंतैत्थारसरयास
 नराधेयमित्यालेखनःपुनराधेयमेवतुर्मुदित्वाटुलमितिप्रसंगोत्रायदुहितरंनप्रयच्छेता
 न्यागोत्रमेवगोत्रेयस्यतस्मैकस्यानदयोहरितायुहारीतीवासाधवासादस्यादिमातुष्योनि
 तिसंवद्धेभ्यमातुष्योनिसेवद्धेभ्यमातुष्योनिसेवद्धावत्यायावत्यामातुष्यकादयवकाराणि
 तुरपिहवंतस्यास्यावत्यानागोत्रेभ्योपिनाअत्रमनुअसपिठाययामातुरसवर्णलक्षणान्तिताय
 वीयसीभ्रातृमतिअसगोत्रीप्रयत्नेमातुष्यगोत्रामप्येवेनेकमुदाहकर्मणिनस्यान्तरपिताता
 उदहेद्विशंक्रितमातुष्यपिठायत्तेनवर्जनीयाद्विजतिमिरितिगोत्रमअसमानप्रवेरेर्विवाहउर्ध्वम
 मानपितृवंशुभ्यवीजिनश्चमातृवंशुभ्यपंचमातृकात्यायनंमनेरेवामविहरेष्टवत्यादानप्रसंगारविना

॥२५॥

हने दानाहं ब्रह्मविवाहं वंधुशीलश्रुतारो गालिबुधाः प्रजासहवर्कर्मन् प्रतिपादयेत्तागतिविषयेनाले
 वसुवृत्तण दृष्टेवाहः तस्मिन्निवाहे वरस्य वंधादी बुधा दी बुधापरोत्पप्रतो दुहि तं तं स हतं वसन् राही
 कर्त्तव्याया निवर्त्तानि तेभ्यः ता निवर्त्तुं प्रतिपादयेत् दद्यात् शक्तिविषयेण विभक्तिरूपको निपातः यथा
 शक्तिर्यस्यार्थो दृष्टव्यः यथा शक्त्युत्पत्त्यदद्यादित्येव ब्रह्मो विवाहः प्रजासंश्रवः कर्मन् प्रतिपादयेत् प्रजा
 सहवर्कर्मन् येति आर्षो दुहि मते मिथुनो गतो देवो सत्ये दृष्टे विवाहे मिथुनो गतो वीर्यी नी पुगवश्च दुहि
 र्मते देवो एष आर्षः देवेषु सतेन सन्निभे प्रतिपादयेत्तदेवैष्टु विवाह्यसत्तं त्रितिते रत्विजैर्वर्ज
 वर्तते कर्त्तव्यं दद्यात् दृष्टे विवाहः मिथुनो गतो सौवर्तैर्नै स गंधर्वैः यत्र वै न्याको मिथोर हस्तिमान् सौ
 वर्तते मिथुनी नवतेः स गंधर्वैर्विवाहः समो दिव्यैर्ववराः यत्र स यो ते गे तैः सौवर्तैः विवाहं सत्कारं तं यथा शक्ति
 ष्येण दद्यात् दिवा वहे रस्य आर्षः यत्र विवाहो वे न्यावते यथा शक्ति दद्यात् दिवा आवहे रस्यो स आ

सुरो विवाहः विज्ञेयानति सीमतामासुर उन्निगतेन तेतकनो देह रस्ये त्राश्रय दानेन विवाहो नाग्या दृष्टि र्म
 तः प्रोय इत्ता वहे रस्य दृष्टि र्मता तद्व्यावर्तया पि चो यत्र त्वा प्रमथ्ये यत्रा वहे रस्य दृष्टि र्मता विवा
 द्या ह द्या पि त्वा वशीर्षाणि स दती रु द्र्या हरे रस्य दसं आ श्वजायनः अत्रा पि विहं सत्कारं कर्त्तव्यः द्रो
 द्यो वा परो विवाहो शास्त्रा तरेषु उक्तो तत्र आ श्वजायनः सहधर्मं वरस्य इति प्राजापत्यः सुतां प्रनो वा वहे र
 मंगा य रति तां दिह न दृष्ट्युक्ते जा स्या दसं आ श्वजायनः अत्रा पि विहं सत्कारं कर्त्तव्यः द्रो
 विवाहा नाम ध्ये प्रधा त्रयः ब्राह्मणैर्पदे वा युगताः तत्रा पि पूर्व पूर्वः अतिशयेन प्रशस्ते इति यथा युक्ते वि
 वाहस्तथा युक्ता प्रसाधवति प्रशस्ते विवाहे जातो प्राजापति प्रशस्ताय वति विदिते निदितां अत्र मनुः ब्राह्म
 दिष्टु विवाहं कर्त्तुं द्या नु रये शः ब्रह्मैव सिनः पुत्रा जायंते नस्मिन् सनना रूप सत्य गुणोपेता धनवतो यथा
 स्विनः पृथी प्रभोगाथर्मिष्ठा जीवंति यसां तं सना उतरे स्वनु जायंते नृशंसा वृत्त वादिनां तपान उर्विवाहे शुक्ल स
 मं समुदी नार प्राजापत्येन न हवा द्या द्या श्वतो र्वाहं तस्या स्य गंधर्वराक्षसो क्षत्रियस्य आसुर दैव भुङ्क्ते

॥१५॥

पैशावो न वृत्त्यविदिति पाणिनेः समुद्रं ब्राह्मणस्य नाश्रितं नमिति चेन्न पाणिना समुद्रमुपलक्षणं समुद्रं वा न
 प्रदेशं प्रशंसितं नाश्रितं नमिति चेन्न आश्रयमिति चेदिति अग्रिं ब्राह्मणं वा न तरेण नाश्रितं नमिति चेन्न अनेन ब्राह्मणस्य वा
 मध्येन गच्छेत् ब्राह्मणं वा न तरेण नाश्रितं नमिति चेन्न ब्राह्मणं नाश्रयं मध्येन गच्छेत् अनुसृत्य वाति नमिति चेन्न
 तिमप्यथ न युगपे धारयति स्मापि मुद्रं अथ अत्र युगपे धारयति नाना श्रीनाम संज्ञि वापवर्जं यत् पृथु
 गवस्त्विनाम मीनामेव वसमा वपनं कुर्वते अत्रावप्रिनप्रदिपेदित्यग्रप्रतिपुत्रस्य मयि माह्वियमलोना ॥१६॥
 प्रतिष्ठितं नमो प्रदक्षिणे उपायुपदायस्य गच्छते प्रतिमुखमग्रिरादिपतेत दानतं प्रदक्षिणे तु योनास्ये
 दनो जनिदितो नमनं विप्रतिष्ठते त्वसेदृष्टप्रदक्षिणे उपाय देवा पृष्ठतश्चामनः पाणिनः पाणिनः संक्षेपे
 रास्वेष्टे उवाणो ह्येनये श्लोयेतानवधीयात् सपन्नपिनिर्मुक्तो नाश्वाचाप्यतोरात्रिमपित्तु मत्तं
 दवमुपस्मृष्य वाचं विनृजेत् सुत्रे पस्मिन् रस्मे तिसुत्रेयस्मिन् दत्तिव अंशमानमिति निर्मुक्तो ह्यदितो वयथा
 तेमस्वपन्नपिर्मुक्तो नाश्वाचाप्यतोरात्रिमपित्तु मत्तं दवमुपस्मृष्य वाचं विनृजेत् सुत्रे पस्मिन् रस्मे तिसुत्रेयस्मिन् दत्तिव अंशमानमिति निर्मुक्तो ह्यदितो वयथा

स्य निर्वेषास्वपन्नमुदितो नाश्वाचाप्यतो हस्ते दृष्टत् पूर्व एण तं उदवमुपस्मृष्य वाचं विनृजेदिति अपेक्ष्यते न
 ज्ञातविते त्वा न प्रतिषेधानां सायने वस्त्राणां वाचं विनृज्य संस्था मुना सीता आतमिने प्राणमायके दिने काया
 पावटंगा नाश्रान्ति न वति तावसा एण मायके प्राणवायनाकुप्य धारयेत् प्राणवायं तु वादि त्येकमप्यतो शस्य
 पेक्षो विनृज्य मनुस्वसं व्याहृति कां प्रणवां गायत्री शिरसां सह त्रिनं प्रेषयत् प्राण प्राणवायं स अत इत्ये
 तमावर्तयेत् यावत् शरीरं स्वसं पाददृष्ट्वा पापरवज्रोदुखं शौर्दवं सखं दृष्ट्वा तं दृष्ट्वा प्रथवा
 तिसाधुर्यत्वा प्रथमं योजनं तदृष्ट्वा मृष्ट्वा साधुर्यं मिच्छता विपनादिभूमे कामं स्मिन् निपना मु
 ददं सुखं मृष्ट्वा वादित्यादिनामै मति अने वा तमि तो प्राणमायके दितिसर्वोषः दोषवत् शयने तं ता
 यः पस्मिन् वसेमाणि कृते पक्षे दोष न लयेनां आयतेन तं लयार्त्तं पथा मने कृदेनैव का किं नागमनमिति पृथक्
 ध्यायान् ध्यायो रयशपइ सपस्वमस्तापुपे कते पथा येन ध्यायइ तिराशये प्येवं मिति न कृती व्यमिरा रं यो
 संस्था वन्तानि तस्या धुरी हरणं र्वस्ये जाय प्रपेक्षं न संशये त्यश्वद्वयार्त्तं संशयेन मथेनात्मनो ज्ञा

गकतिपितापुत्रस्यजातस्यपरमेष्ठेर्जवतोमुखमिति। विवाहेदुहित्वमनेतामकास्यधर्मार्थश्रूयतेतस्मात्पुत्र
मतेतिरयंशतेदयतेनिधुयात्रुयदितिस्मात्पुत्रशब्दः। सन्नुतिमात्रंयस्यद्विषयवधा। आवापेवाहदुहित्वमनेता
नहविहदेश्रूयतेतस्मात्पुत्रमतेरयेनाधिकंगवाशनेदयतञ्चप्रातेदुहित्वमात्रंनिधुयात्रुयतेनिधुयात्रुयतेनिधु
देवानांनिधुयात्रुयतेनिधुयमितिहिदृश्यते। मिथाकुर्यात्। मादेवानांनिधुयात्रुयतेनिधुयमितिहिदृश्यते। निधुयुय
दितिवैध्वंशरीयवपुनर्दध्यादितिनिदित्वादेवानांनिधुयमिति। स्मय्यथात्रुयतेनिधुयमितिहिदृश्यते। निधुयुय
तिस्मयिदुःखापुत्रीयथास्मृतिरितेतत्त्वधर्मार्थेनत्रयार्थस्यस्मृतिरितिहविषयायात्रयशब्दः। वि
स्मृतोदृश्यतेस्मयस्मृतिमात्रंयप्रदानंनगवादिनामनुस्मृत्येवप्रतिपादनायैतदेवस्माधर्मद्वयदेव
लेवधादेवतेरितिआर्गेहद्वित्वमनेनिधुयमिति। गोवैद्येवैवविषयवधा। अत्रमनुयायोनादतञ्च
जातयोनरादेवअनृणेतत्त्वरीणांनानृष्येवयत्नमिति। एतच्चसर्वदानत्रयधर्मप्राप्त्यस्यानेवि
द्यतदस्यस्यविचारनिर्णयः। पुत्रंअथदपविभागकथनेननेष्टोपज्ञात्तान्जीवतुनेनो

यंविधेनयमंस्त्रीवमुन्मत्तपतेनेवपरिहाप्यते। अत्रधानेनगवादिनामनुस्मृत्येवप्रतिपादनायैतदेव
पुत्रंनगवादिनामनुस्मृत्येवमुन्मत्तपतेनेवपरिहाप्यते। अत्रधानेनगवादिनामनुस्मृत्येवप्रतिपादनायैतदेव
रयतेप्राप्तमात्राणिधानातक्रमानन्यधर्मजित्तुस्त्रीवादीरवर्जपितृग्रहणंजातयादीनामनुस्मृत्येव
गार्थयथादमनुअनंशस्त्रीवपतिताजात्यधुनयतेतथाउन्मत्तनृष्यादेवयत्नमिति। एतच्चसर्वदानत्रयधर्मप्राप्त्यस्यानेवि
दानापुत्रमंदावतेअशराणांएवमुन्मत्तपतेनेवपरिहाप्यते। अत्रधानेनगवादिनामनुस्मृत्येवप्रतिपादनायैतदेव
तिदशाद्राह्यः। अत्रनारदमातेनिद्वेननेप्रतासुनामनीपुवनिष्ठेवादिमृणानपतञ्चुपरतस्यहरेति
तयात्वेपुत्राणेरुयत्रयमविष्टनैशक्तिअहेनवतःसोपिकाः। तस्माधर्मद्वयत्रयंयत्नेतिदृश्यते। जीवन्निधुयमिति
जिवन्नेवाअरपंपुत्रान्विशिष्टः। एषधर्मद्वयप्रतिपादनायैतदेवस्माधर्मद्वयत्रयंयत्नेतिदृश्यते। जीवन्निधुयमिति
नुस्मृत्यमार्जितेपितृविषयविषमोविभागोदृष्टीतेनराधर्मद्वयार्थस्यपुत्राणांजीवन्निधुयमितिदृश्यते। जीवन्निधुयमिति
आत्मनएवारात्रस्याअप्यितिमयतेवरूपतिवजायापत्तोर्नविभागोविद्यतइति। विवाशः। नार्पणेतया

तुरगीति यद्वापुत्राणामेवंशासाम्ये=मात्मनस्तु=आदि। केपितकेपः=मन् हारीत=पिताग्रयणः पुत्रादितरेकाहा।
 यद्यग्रयणत्वं दृष्टं पादस्येदितरेषोऽहं वादिति विनागा इहं पित्रोर्जिन्वनाभावेऽपुत्रे होनागोऽग्रयणमि-
 त्तु नूनं नवतिः त्रिजो वदुमागा=अथ मृतं उदे विभक्तं अन्त्यगतिमाहा। पुत्राभावेयः पत्न्यास्तेनः सति उः पुना-
 गातेति वचनात् स=सु पुत्रे पुनर्वाट लीकः=अतिशोकात् सममि सत्रात् इदं योदितोपः यद्विष्ट्रीति दाये=आदत्ता-
 मेरवं उयत् नो नमिस्तद्धि नम्यं सति स्यादन्वथापितेति कात्यायनस्तु प्राजापि मृत्वा मा=मृत्योर्मुदे वार्थ-
 ॥३९॥ अत्र हेतुविभागवत् तदेव तत्तद्विहितः सर्वमेव तदिति अत्र यात वत्त्वपितुरर्ध्विभजनात् माताप्याश्रयमह-
 दिति एतदत्र नो तैपितु रर्धमातुः मातुः समोऽशः पुत्रे वसन्तु तिरस्यादितथावमनुपितार इति को नार नती-
 रशति यो वन पुत्रस्तु स्त्रा विजोभावेन स्त्रीत्वात् अमहं नो तिरवं मातु रप्यभावे तत्र अन्तरं जल धं स्वयना-
 जिते वपुत्रा अप्रताश्वरुते तन्मातुः लीयुः। स्त्रीधर्मतदपत्यानो रहितानं तदं गिनी अप्रताश्वरी मूढाव-
 तस्यानुमातु क मिति। पितृनु लय ध्वं प्रताद वरु हिरुति ह ह्यतिः मातुस्तु पात वरु स्यात् पुमादेनाग वरु इति

३९॥

ननु अथ प्रतादुहितरपुत्राश्च नन मां संस्थिता यो नु स वे स हो दाः मन् जै रं न मा र वं रि ब्धं मणि म्पश्य सना शीय-
 मान यमेव=प्रत्रायासः अस्मिन् सुतास्तु ये तत्र पैतकादेव तथेनाता संकाशो प्रादकि=हं कय काश्च यथाविधि तत्र अ-
 मविवाहे ह हस्यति=असौ अत्रि पादे मृत्वा विवो रता स्तु न्मा र वं उच्छि द्वे व भागे न भजे यते यथा जम=दात्री जाते-
 द्वे व भागास्तु विदुस्तु द्वे व भागे ते इति मान वे स्य मृत्तु रं वा वार कजाते तदृश भागं वि नम्य तु सम्पन्नि भागे-
 णी तवेधि नानेन धर्म विना उतुरं शा न हरे द्वे प्री न शा न भविष्यतु। वरुणा पुत्रो हरे शोशः शूद्रा मुतो हरे दिति य-
 तु श्रा सणी वं ध्या मृता वा तस्य अत्रियादि सुतास्त्रि द्वे व भागाः यस्य त्वे व स्या मे व पुत्र रं स वे हरे ता श्रश पुत्र वजी यथा-
 ह दे व लः=मातु लो म्ये व पुत्रस्तु पितु रय वरु भा गं वेत्त निषाद एव पुत्रश्च विप्र स्य न्दी यना कू दौ स त्रय-
 पि। ओ वा स्वधा दी ता स्य ख हरे दिति निषादः पारश कः अत्र विवदे ह हस्यति न प्रतिग्रह इदं अत्रियादि सुता एव-
 यद्यप्यस्य पिता दद्यात् मृतं निप्रसु तो हरे ता श्रया द्वि जाति पिर्जा तो नृ मर्भाग महे तिस्य आत्मा वा मृपो धमाति-
 धर्मो वि व स्ति तः इति यास्य वक्ष्यं आतो हि दस्य श्रु काम तो श हरे न वेत्ता मृते विती उलं स्ते भ्राते रता द-

॥३२॥

लेनमिति नार्थाविषये विष्णुः सातरः पुत्रनागतु साविताग हारिणपरिति। अत्र औरसः पुत्रिका बीनहेत्रो पुत्रि
कास्तु। पौनर्नैश्चकानिन सहोले पुत्रसंभवः दत्तक्रितः स्वयंदत्तः सुविनश्च पविष्ठकः पुत्रसंभवोत्पादितश्च
पुत्रारब्धादशपंचवैभवेनैव पुत्रमेणेषां प्रवीणा वेपरः स्पष्टपिउ होशहरः श्वेतियापणस्तु तोषस्थितो नृजो
उखो धर्मपत्नीजा। सवर्णपूर्वशास्त्रविहितायामिति पूर्वमुत्तमोत्तमपितो रूजनेन पुत्रकामो अनेपत्ये प्रजा
पतिवैष्णवस्य दत्तमपत्यमिति तेषां सुहृत्स्यतिः उक्तं वोरसः पित्रे धने स्वासी प्रकीर्तितः तंतुव्यापुत्रिकापौ
त्रनेर्त्त्यापिते तरे स्मृतास्ति याने वल्लोः अपुत्रेण परस्मैनेति योग्यत्वादि तः सुतः पुनर्यस्य सारिविधिः ॥३॥
उदाता वर्धतरति। अयमेक एवोत्पादितः वीजैतः श्वेतियास्तु श्वेतजः सुहृत्स्यतिः पुत्रोऽथ पुत्रिका पुत्रः स्वर्गजा
स्त्रिका पुत्रावेत्यपि श्रुतं ननु सौम्योपपत्तिरिति कथं नृपसंज्ञा पौनर्नैवा कस्या वंजनी या अत्राध्या
यावा दत्तमनोदत्तं तत्रोत्तमं गतां दत्तस्य शिताया वया वपातिरिति कथा। प्रपिपरिगता या उने प्रते
अस्य वापयेति कात्यायनः। नो बं विहाय पातितं या नृनेर्त्तने पति। तस्मा पौनर्नैवा जातो अनेमुत्पादकस्य

स इति मनुः पितृवैश्वविश्रुत्या पुंनुचं अनेयेद हतं वतीनं वदेत्ता सौर्वेदुः कस्यासमुद्भव इति। नारदः कानो
नश्चय हो वश्च गलायो यश्च जापते। तेषां वीठापिता जेयते वभाग हराः पितुरिति वसिष्ठः अत्र तादृहितायस्या
त्रे विदेने नृव्यतयो जीमाताम हस्तेन दद्यात्पिउ हरेध्वमिति। अत्र गायामेवं मृतायां मानामहस्य नृवतायेन कस्य
चित्स्य गृहे गृह उत्यनः तस्य स्याद्यस्य तेत्यजा दत्तः पूर्वमवाङ्गाणे हीनसि अथ दत्तं श्रीतं इति मनुः पुत्रिका पुत्राः परप
रिग्रहणेषु लये जनाताः नैः अस्पगनं नृजीना ध्यामुष्या पणन वंति। मनुः आहूता मे वं जानाता मे वं श्वेतुत्र वानवरे
सर्वं तेनैव पुत्रेण पुत्रिणे मनु रव्वीना जीणीया ध्यस्तु पयाथे मातापित्रो र्यमिति क्राताः स श्रीतं कृतं तस्यै ररदृशो सहा
पिवा। मातापितृविहीनो यः स श्रीवा रया दकारणतोऽमात्मानं स्य गंधयस्य स्वयंदे तरे नृनृमृतः स इति मनुः
यातां गुण दोषावे नृजैतं पुत्रं पुत्रगुणैर्त्तः स विनैयस्तु व्रजिमः मातापितृन्या मुस्तुष्टं तयो रन्यतरेण नायं पुत्रपरि
गृहीयादपविष्टः स इत्यतः तिसर्व एते सजातीयाः सजातीयेष्वयं श्रोतुः स नृये पुनयाति लोपि निया नृवत्स्य
अयना राविष्णुः यत्र दत्तमनोत्पादितं नृपुं च दश इति यासां तस्य पिउ होशहरस्येषां पूर्वाधिवेपरः पर इति मनुः

श्रेयसः श्रेयसोभावे वा पीयूषं रिक्त्वं मर्हति। तानां दत्ता देते प्रवर्तते मृते पितरितु धनेऽप्यायसोऽप्यायसोधा
 वे ज्यधन्यस्तदनुवाच्यादिति देवः सर्वे धनोरसस्मि ते पुत्रा दायहरास्तुताः श्रेयसे पुनरसस्मि ते पुत्रोऽनति
 द्युतितेषां सवर्त्तव्ये पुत्राः ते रत्नायाशनागिनपेषास्तमुपजीवेयुः यासां ह्यदमरं नोऽतिमनुष्यं तुल्यं दस्यु
 वा प्रदधासं दृकोऽनुताः श्रेयसो विभजं तं धनं विभजं मे पदं ते हस्यति श्रेयसाद्याः सुताः स्वयं पश्यन्तु न
 ताः गिनन्ति हारीताः विभजिष्यमाणं एकविंशं कीर्त्तनीया दद्यात् विंशं पौनर्नवापरकोन विंशं द्यामुष्यायणाय
 ॥३॥ श्रावणं श्रेयससदृशं पुत्रिको पुत्राय रत्ना नोरसा येति वारोष्ठं पुनं प्रति गृह्यं विप्रज्यतस्मिन्नेति ॥३॥
 श्रेयसे पुनरसस्मि ते पुत्रा दायहरास्तुताः श्रेयसे पुनरसस्मि ते पुत्रोऽनति द्युतितेषां सवर्त्तव्ये पुत्राः
 ते रत्नायाशनागिनपेषास्तमुपजीवेयुः यासां ह्यदमरं नोऽतिमनुष्यं तुल्यं दस्यु वा प्रदधासं दृकोऽनुताः
 श्रेयसो विभजं तं धनं विभजं मे पदं ते हस्यति श्रेयसाद्याः सुताः स्वयं पश्यन्तु न ताः गिनन्ति हारीताः
 विभजिष्यमाणं एकविंशं कीर्त्तनीया दद्यात् विंशं पौनर्नवापरकोन विंशं द्यामुष्यायणाय
 विद्यानो तु वेद्यं देयं विद्याधनात् वेद्यं विद्याधनानां तु देयं वेद्यं न तद्धनं। परमं तु प्रदानं प्रसादा वि

दाय दान्यतः तया द्राष्टुं विधिना विद्या प्राप्नोतु अत इति व्यासः पितामहपितृभ्यां दत्तं मात्रावपद्वे
 तस्य तं नापहर्तव्यं शौचं हारिर्धनं तु येति या तवेत्युक्तं। असा दध्यागतं द्रव्यं हतं मभ्युद्धरेतुं गः दायदध्या
 नतत्तदधातु विधया लब्धं मेव वा। पृथो जीवति वा स्त्री सिद्धं लोको र्धनं वेदानं तं भजे रत्नं दायः प्रमज्जमा
 नाः पतन्ति ते व्याससाधारणं समाप्तिर्या विविदाहनायुधौ शौचादिना यदा त्रैविभ्रातं स त्रेधा गिनः तस्य भा
 गद्वयं देयं शकारं स मभागिनः इति। इति पुत्रं दाय विनाशः॥ पुत्राभावे प्रसासे न सपिठः। तदनावेष्टतस्य पः
 त्यासं त्रेः स एतौ दिति भायां तु स्मिन्कया हिणः स विद्वारं से पुनरुदायग्रहणमिति आवायस्य पः सपतं हित
 स्मात् स्त्रियो विरिदि या अदाया दीरिति मनुः पि विरिदि याः सा दाया दाः स्त्रियो नित्यामिति स्थितिः अत्र सपिठः
 यथा वेष्टहस्यति॥ अत्र वा सपिठः विद्वारं मधमे परा पणः तत् स्त्री जीवन् दद्यात् देयं दाय विधिः स्मृतः अ
 ना र्थं तेऽले प्रसक्तं प्रसादं हस्ते धनं वसनं विपणं त्रितं देयं मेवं विप्रसासतः पतावेदवसाधनो वदितं
 विधवा धनं। वसनस्याशनं सवतये वरं जवणं वधनं व्ययो हतं किञ्च दायदानां प्रवृत्त्ययेत धर्माव

एस्माच्च विदेशेऽनुवर्णादियेष्टस्य नागरत्वात् नृवो जातं भो मंध्याम् एस्मात्पादिसृष्टयस्मिन्त्येषां च
चितुः परीक्षां च देहं रथापितुं शक्यं देवयुतं परिभृतं पवरं लोकीनादि तदेव प्रलेकां नो नायायाता
तिथं न वेत्येको भाषायास्तु च तौ प्रलेकां नो शास्त्रातिश्यापि जादियश्च प्रलेकां च न तं च तदेव मन्तं तं च
अत्रैव प्रतिपिडम् विरुद्धं येन विरुद्धं येन विरुद्धं तदशयति न तः उत्रैवोदाय विधयेदियं विधयेनाभयते
उत्रैवोदाय विरुद्धं च न विरुद्धं तः प्रविशेवेषेण प्रवर्णते नोदायं तथा पितेस्मात्प्रवृत्तं च न तिरवस्यते
त्येव प्रवृत्ते यथेव्येष्टोदायः तदुत्तरं च न विरुद्धं तदेव तिरपि हरति प्रथा पित्यानुवादम विधिना
न्यायविदा यथा तस्मादजावयः पशूनां स ह्वरं तीति तस्मात्स्नाते कस्य मुखं रभायति व तस्मादजावयः प
शूनां स ह्वरं तीति तस्मात्स्नाते कस्य मुखं रभायति व तस्मात्स्नाते कस्य मुखं रभायति व तस्मात्स्नाते कस्य मुखं रभायति व
ति पंरि हारो प्रक्रमे पशूनां मध्यं प्रजावयः च जाति नैदं पिरुद्धं च तीति न नारुद्धं च तदेव नो पकारं ततश्च
स्नाते कस्य मुखं रभायति व तस्मात्स्नाते कस्य मुखं रभायति व तस्मात्स्नाते कस्य मुखं रभायति व तस्मात्स्नाते कस्य मुखं रभायति व

र्वक्तुं लेखिकां वृत्तचारिवासात् यथैतामितीत्यादि एमात्रं मनुवंदति मं दिविदि दधति तथा तस्मात्
चं पुत्रमित्यादि व मयीति न्यायविदं न्यायः न नृवो जातं भो मंध्याम् एस्मात्पादिसृष्टयस्मिन्त्येषां च
मर्वे हि धर्मयुक्तो भागिनः हिशयो इतो वेस्मादेतावनुवादानं कस्य विधिथापयेत् तस्मात्प्रथमं पुत्रा पुमा
सर्वं दत्तेना निभय सव्यं नैरादृश्याणि प्रतिपादयति प्रथमं प्रथमं पितृनामं उक्ती तं यत्तु प्रथमं प्रथमं
उक्तीति प्रतिपादयति विविधं तत्तन्नामं उक्ती तं यत्तु प्रथमं प्रथमं पितृनामं उक्ती तं यत्तु प्रथमं प्रथमं
अपिश्यातं विमुताम्पमिति ज्येष्ठस्य प्रधात्यस्याप्यतो हेजीवसुत्रेभ्य इत्यत्रायायेनागोन प्रदक्षितं
त्रकारणमा हाजायपत्योर्न विनागो विद्यते स्मृत्पातिग्रहणादिसहसं वृत्तं सुवर्तादं अंशयाया नाविदि
व्यपरिग्रहेषु च योजनेषु पितृनामं स ह्वरं तदेव विद्योति रं नारं तामि न्यादिश्या मंत्रं विगभ्य द्रव्यपरी
देष्टुं यद्राजनेषु पितृनामं स ह्वरं तदेव विद्योति रं नारं तामि न्यादिश्या मंत्रं विगभ्य द्रव्यपरी
द्रव्यपरिग्रहेषु च योजनेषु पितृनामं स ह्वरं तदेव विद्योति रं नारं तामि न्यादिश्या मंत्रं विगभ्य द्रव्यपरी

प्रवासे सति नैति निवेष्टि दनु प्राणि दद्यादित्यादिने दाने च ते शायी यानस्ते यमपदिशति धर्मसा यदितु न सि
 रेव द्रव्यं स्यात्स्या देव सैयं नैति निवे सान उति वचनात् व्ययांते नस्ते ये न वेत्येव एतदेव द्रव्यं साधारणे
 सिद्धं पश्योर्वेषमोपत्यति यथेष्टं पिनि प्रतेजाया वेताव देवति न व पत्यु स्व द्रव्यस्य पिनिये ज्ञायाया
 अनुमय प्रेक्षा स्वतंत्र चार॥ स्वतंत्रो ह्यसौ दृहयथाराजाराष्ट्र एत एव नार्थायास्तेषां कारनं युतु ॥२५॥
 तेन देश कुल धना व्याख्याता ज्योतिषाया दृष्ट्या दिवशां च विप्रतिषेधा दप्रतिषेधा दप्रना ले नित्युत
 एते पदं यथ न कुल धना व्याख्याता शास्त्र विप्रतिषेद्धा मातुल सुता परित एवना दयो प्रमाण विप्रता
 प्रमाण मिति गौतेमो व्याह देश कुल धर्मश्चाज्ञायेर विरुद्धा प्रमाण मिति मातुल यो नि संबंधे भय पिच्छा
 सप्तमात पुरशा स्यावता वा सव्योपि नाय तेषां प्रेतेषु दकोपस्य शनि गानं परिहाप्य अपति न व स
 गतमातु यो नि संबंधा मातुल दयः पितृ स्या सप्तमातुल सप्तमातु संबंधा सपिडाया वता अवरेण येन धोभा
 यतो स्मर्य ते जन्मना मात्रोच्यमुष्मा मस्म कूटस्थस्य वंशो एव नामेति तथा व मनु॥ सपिडातव पुरं

सप्तमे विनिवर्तते समानो दनु भावस्तु जन्मना मात्रेव ननु तिति तेन प्रेतेषु दकोपस्य शनि वंशे गानं वा
 न्म परिसे व वगान् अपरि प्रेतेषु वंशे वगान् परिहाप्य वंशे यिहा वगान् प्रेतेषु माता पितरौ वंशे दकोपस्य
 ननु याता भूतार स्य ये वता नृ मृता नृ वा धार निहति ते पृदकोपस्य शनिं ज्योतिषायां पारम्यु रस्य
 वा वाक्यमभोजने परमपु र्वे अभिप्राय माता पितरः संख्या मरणाभावाया संख्या नाय प्रमम सुख सखाया
 न देव लमु दकोपस्य शनिं किं तस्मिन् अतस्मा कोला दभोजनं वंशोत्तरं नाना नि कु वीरु आतुर वंशस्य त
 ये ता वंशं वंशं भाषादि मरणे कोति पुनस्ता निवेशान् प्रकीर्णं वा सत्ते ये वंशोत्तरं दक्षिण मुखः संकुपनं
 ज्योतिषे पविशति निवेशान् प्रकीर्णं तेषु पाशूनावपति अप्येव वा ससः अनुत्तरि वा दक्षिण मुखः दक्षि
 णादि विनिर्दिष्टा माता संकुपनमज्यउ दकोटि तीर्पति रउ पविशति दक्षिण मुखः एवं चि एव मुत्त प्रकारेण त्रि
 पमज्यउ पविशेद्यः तस्य स्य मुदकं मज्जिय प्रतीक्षा या न मेत्यपि सपिडा तत्कुवेति तस्य स्य पते षाट
 तानां भाषादिना यथा प्रत्ययो भवति तेन मुदकं दत्तमिति तथा दकु मुश्चि त्ति आचार्य पित्रोश्च वा

सस्यात्रिः हस्ताभ्यांतीति निश्चयः एकोत्तरं दृष्टिः ॥ भारद्वाजगोत्राय यज्ञसंवाते एतत्तिलोदकं दद्यात्तिलप्रयोगः
 उद्धृत्वा प्रतीक्षाद्युक्तो न निराकृताणां ग्राममेत्यहं प्रवेश्य अनेन वहिरिदं कुर्वेति गम्यते ॥ यस्त्रिषुः
 कर्त्तव्यतादृशो कर्त्तव्यः ॥ अग्न्युपस्थानं गवाक्षं न नातिनि ॥ इतरेषु वै तदेवैव उपदिष्टं ॥ प्राकालं मष्टो
 जनमिवादि यदुक्तं तदितरेषु भाषादिषु ॥ अथ पि सपिंडेषु सतेषु कर्त्तव्यमित्येकं आचार्य उपदिशति ॥
 ॥३९॥ सीदन्तं वते सर्वं ह्येषु नो जयेत् ॥ एकां तेषां विप्रतिरोधात् ॥ सा रित् ॥ शुच्यपानान् मूत्रं वतः ॥ अधीतवदानां ॥३९॥
 सर्वं ह्येत्येतेषु गाह्येषु सतांतेषु चर्मसु देवपि ॥ अेषु मानुषेषु च योजयेत् ॥ ते तौ ब्रह्मणो जन्मिनि
 स्मृत्यन्तरे दर्शनात् ॥ वंशतः कालतः चोचतः सम्पूज्य प्रतिगृहीत त इति दानादिप्रतिपादयति ॥ सप्तम्यर्थं तं
 सिद्धादेशः प्रयागादिः ॥ कालः सूर्यग्रहणदिः ॥ शौचं च आदिसमाप्तिः ॥ समीचीनः प्रतियहीता सम्पूज्य
 ति यहीता तु व्युत्थानेषु वयोवृद्धः ॥ श्रेयानि सादिः ॥ एतेषु दानादिदेवानि ॥ अवश्यं प्रतिपादयति ॥ दद्यादिति य
 स्यान्नो न क्रियते यस्य च ॥ अथ न दियते न तद्धौ तं व्यपस्य ॥ अथ न स्पष्टं देशः ॥ अथ न क्रियते न ह्येत्येवमा

द्वा उद्धृत्वा च न दीयते न तद्धौ तं अन्तःशरत्तु वणहो नो विद्यते तत्थावरात्त संस्तु स्मृत्कारं ते यदुक्तं ना
 एप्रशपेत् ॥ गोलोत्पद्यते ॥ तदेवाहं मुक्तिकृवादि ॥ शरत्तु वणतं संस्तु स्मृत्तं नो तं व्यातथावरात्त संस्तु स्मृत्तं
 अथ वरात्तं तुल्यं द्यात्त संस्तु स्मृत्तं नो न विद्यते ॥ अथ यस्यैव विधितेव नो ॥ अथ मुपस्थितं तत्तं स्मृत्तं नो जन्म
 तत्राह ॥ अहं विध्यस्मि होममुदीचीनमुक्तं भस्ममवाद्यतस्मिन् मुद्रया वा तद्धृतं ममोक्तं न भवति ॥ ओपासना
 त्वनाह ॥ त्रेरदिर्दिनं मुक्तं भस्ममवाद्यतस्मिन् भस्मनि मुद्रया वा ॥ वैश्वदेवतं क्रूरुहविष्यहोमः ॥ तं
 वक्ष्यतां तद्धृतं वधवति ॥ अहं वनाथं निर्वृते ॥ अहं तं वा सोमवति ॥ भस्ममात्रं लादिति ॥ अथ परः ॥ अहं
 ॥ अथ हविष्यो निर्व्यंजना नी ॥ अहं हर्तुं जति तेषां मेघं संस्कारः ॥ न स ह्यहोमो न त्रशति ॥ उत्तरे वै सत्रे
 व्यष्टौ ॥ न ॥ अहं ह्या ज्ञानं जेतः ॥ अहं प्राधानात्तं गतांता प्रयतानं वति ॥ अहं प्राधानात्तं प्राक्गतां वा
 न ॥ अहं प्रयतां भवति ॥ अहं स्वलोदिष्यो विष्णो तं मरुत्पाना जनादि कानि कुतियथा ॥ अहं प्राधानात्तं
 न प्रधावना बोक्षते ॥ अति ॥ आपरिसवत्सरादि येषां यावत्सवत्सरान् पूर्यते तावत्प्राप्रयतानं भाइमेव

मंसुतायावतावादिशोनप्रजानीयुःयावदिगृवितागजानंनास्तितावन्नाप्रयताधवंतिओपनयनादित्य
 रं।ओपनयनदवाकेनाप्रयताःइत्यपरदर्शनां।अत्रोपपत्तिः।अत्रेष्टधिकारःशास्त्रेनैवतिदियस्मात्त
 ओपनयनेसतिविधिनिषेधशास्त्रेऽधिकारोभवति।साविद्याउपनयनमपिपरामृशतेस्तच्छ्रुत्स्मत्त
 शब्दस्यामानाधिकरणत्वात्।लिङ्गतां।सानिद्या।तदुपनयनमवसानमधिकरस्येति।स्मृतिश्चाअस्मिन्ने
 स्मृतिरपिभक्तिसिद्धिप्राप्त्युपनयनात्कामवारवादनहोदुताकुलचारीयद्योपवाचमूत्रपुरीषोनेवति।नस्मा
 स्मावमनकृत्योविद्यतुतिगांतम॥५॥अष्टपटलः।सहदेवमनुस्मः।अमृषिभूतलोकापुरावतुवुरय
 दवाः।वर्मादिदिवंगमुरहीयंतमनुष्मः।तेषांयतथावेनाण्यारनंतसहदेवैर्ब्रह्मणवाभुः।भूतलोकेनवे
 त्यथेतमनुश्चाकेशवैकनप्रोवाचप्रजानिश्चयसायामासिश्चाहविधिमुयातेस्मप्रनोचनाथामर्थवा
 प्रसूयतेपुराविदुर्देवाश्वमनुष्मः।श्वःअस्मिन्नेवलोकेसहवतुः।अथतैःसहभावमसहमानांते
 वर्मश्चैतैःगाह्यैःस्मात्तैश्चययावदनुष्ठितैर्दिवंगमुः।स्वर्गप्राप्तामनुष्मः।तथावर्त्ममममथोः।अहो

अ तैः।हीनाभवत्।इहैवलोकेस्तिताएवनामवर्त्मणां।सामर्थ्याअतृहानीनापितेषांमनुष्मणांमध्येतथाकृती
 एयास्तैतेतत्कृत्वति।यथारभंतैदेवाः।तैदेवैर्ब्रह्मणचसहामृषिभूतलोकेतवतिविधिरूपेणतैर्तैः
 येवंहीनामनुष्मः।नृष्टामनुवैवखतः।आकेशवैर्ब्रह्मणचमिति।शामोनेतत्कर्मप्रोवाचकिंनर्थमिति।प्र
 जानिः।अपेसातादर्थएवाः।नुधीः।प्रजानिः।अपेसाथंनिः।अपेसादेनिपाठेकादेसोपकारस्वकारः।अप
 परः।आहृष्टोदसोतिगम्यत्ययः।प्रजानिः।अपेसाथंनिः।अपेसादेनिपाठेकादेसोपकारस्वकारः।अप
 वनीयाथैतत्रआहवर्त्मलिपितरः।पिरुपितामहप्रपितामहादेवताः।ब्राह्मणमुनेजानाः।आहवनीयाथै
 आहवनीयचैवेदितव्याः।श्रीलिआहकारणमिहोमोब्राह्मणमुनेजनंयिउद्दानंवेति।तत्रभोजनस्यप्र
 धानंतेन।तेरव्यापनार्थीयमर्थवादाः।मास्मिमासिवायीतदेवंवैर्मासेमासेवर्तव्यं।वीसावर्त्मनाथवा
 डीविक्तोभ्यासः।अपरपक्षस्यः।अपराहः।अपरेपक्षयान्नहानितेष्टपराहः।अशस्तेतः।तथा
 पक्षस्यअन्यान्यहानितस्येवपक्षस्यान्यहानिपेक्षदशतेषांयथोक्तं।अपेसाथं।सर्वेदेवाहस्त्वपि

[illegible]

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥३॥

न्यदेवं उतैरण छेदनादीनि शिष्टापरिवर्तने गहनैतदपि वर्जयेत् योक्तावधमेषु ते पुत्रव्यपरिग्रहेषु वरु
 श्वश्वेनार्थः ॥ केचिद्वैवापदंति धर्माविरुद्धयेद्व्यपरिग्रहातेषु योक्तावधमेषु तादायेतास्मात्ता प्रतिपादयि
 तावतीर्थे तीर्थमुत्तमवत्पतौ वा तत्रैव स्थापितस्य प्रतिपादयितास्मात्पतावालीये मतो न भ
 यस्यानपतन्निपता अप्रदाता अतीर्थे अप्राप्ते पतौ न भयस्यानपतन्निपता अप्रदाता न भयस्या
 नभोक्तावधमादिप्रतिशिद्धे न भोगात्तथाविरुद्धयेनो गान्धर्वकन्दनस्थभायि वा दयस्तोषाकनो ॥३॥
 गशीलस्याश्चरमभौ लोकावमिजपति एवं महत्तापुण्यापत्तः पुत्रैः प्रकाशं ददितुं नैव लोका
 विनमति भोगे नैव लोकावतीर्थे प्रतिपादने न वामिति ॥ इत्येवमप्युक्तं ॥ स वाश्रमाणां समेयपदानां वि
 त्तैः पुस्तैः वै पुनस्तथाश्रमा उच्यते ॥ वत्सा आश्रमा ॥ गहस्थमाचार्य उच्यते ॥ मोनं वानप्रस्थमिति ॥ या
 श्रम्ये ते येषु श्रया छिन्ने पुनः पादश्रमा ॥ दशाश्रमा न्यसंजाते तैरा विष्णु एषां श्रमा ॥ इति प्रतिपादितं
 दुर्बवरक्षणपर इति हस्यं ॥ ते स्मना वोगाहं स्थप्ये वः श्रमा ॥ आचार्यकुले आचार्यकुले वाग्योक्तं ॥

यामोषे वः ॥ मनुजवर्जने मनुत इति मुक्तिरानपरा ॥ तच्छ्रमावोमोनं मोः अपरा ॥ वने प्रतिपिष्टीति यनप्रकार
 एव वानप्रस्थं प्रस्तादिता दण ॥ तस्य भावो वानप्रस्थ ॥ इति शब्दपरिसमाप्य ॥ एतावन्तरं वा अमाश्रमो भवति
 तां मेव प्रवेशयेत्तारुतिवन्तरं वा श्रम्यो वा वायां ॥ अत्र होविधानात्तथाहं स्थापयेति स्म तां तैः संसृज्य
 त्वां ॥ तैः वेषु यथोपदेशः ॥ अथ श्रवतमानः क्षेमगच्छति ॥ तेषां श्रमेषु सर्वेषु चतुर्ध्रुपि यथाशास्त्रं
 यशसमाहिते मनोः कायो वर्तते स क्षेमा ॥ अनेयपदं गच्छति ॥ अनेन अश्रमविक्रयोनैव वेदितव्यं ॥ निर
 यमा छिन्ना ॥ अस्तमस्मिन्नाश्रमे यथाशास्त्रमवहितेन वर्तितव्यमिति ॥ तथा च गोमः ॥ तस्याश्रमविक्रयने
 वै पुनर्नेति ॥ सर्वेषामुपनयने प्रवृत्तिसमाने ॥ आचार्य उच्यते ॥ उपनयने प्रवृत्तितव्यमिति ॥ तथा च गोमः
 तस्याश्रमविक्रयने वै पुनर्नेति ॥ सर्वेषामुपनयने प्रवृत्तिसमाने ॥ आचार्य उच्यते ॥ उपनयने प्रवृत्तित
 आचार्य उच्यते ॥ सर्वेषामुपनयने प्रवृत्तिसमाने ॥ आचार्य उच्यते ॥ उपनयने प्रवृत्तितव्यमिति ॥ तथा च गोमः
 धाया ॥ अनेयसर्गः अतुसर्गः छांदोग्यो दीर्घविधाय ॥ अतुसर्गो दिसर्गः ॥ आचार्य उच्यते ॥ उपनयने प्रवृत्तितव्यमिति ॥ तथा च गोमः

लेवा सः समानरतिवृद्धावर्माणिपत्कामयेनतदारवेत्॥ प्रसाश्रमंयातिवर्माणिविहितानि तानिबुद्धावृद्ध
 स्मेतातिपद्यामनुजंस्तानेप्रत्यवायःपुत्रवेदमेवोपतातिशक्यामनुष्टुतुनैतापिरुवावायःपुत्रस्यैवकर्म
 लेवाकामयेततदारवेत्॥ तमाश्रमप्रतिपद्यतेति तत्रगृहस्थस्य पूर्वमेवप्रपदितवाज्ञायथायतानेतत्र
 विस्मितस्य आचार्यकृतस्यरुचमाहायथाविद्याचर्यनियमरतेनैवतमनःपुरमेदतःआचार्यनेलेशनी
 प्रसास्तेबुद्धचारिणा यथाविद्यार्थस्योपउवाणस्यबुद्धचारिणा बुद्धवर्षेद्विविधितारस्यानीधा
 नादिनिधमस्तु॥ अनेनैव नियमातीतमाशरीरपातातुपेक्षीदनेनयमसदनंनु जेशरीरन्यसःपरिसा
 गोधुवति॥ बुद्धचारिणेनष्टि कस्यतत्रेवामरतेतिस्मृताश्रमांतरं गच्छेत्तत्रैव आश्रममात्मनेक्षेम
 जमनेन तत्रमनुःआचार्येतुखलुडतेअपुत्रेगुणान्वितो गुरुदारयपिउवा गुरुवद्वृत्तिमावरेत्॥ येनविद्या
 मानेस्त्वानोसनेविहारवातेप्रयुजानोमिच्छासाधयेद्देहमात्मने॥ एवंचरतिवोविशोवस्ययमष्टिभुता
 सगच्छेत्सुखमेकानंनवेहाजापतेपुनरिति॥ अथपरिब्राजः॥ अथानंतरपरिब्राजोयमंजयेत्॥ दृष्टोदृष्ट

योश्चमज्जेकारंभानपरित्यज्यःश्राम्यगामायमंत्यासी॥ अतएवबुद्धवर्षाव्यवृत्तिः॥ अतएवबुद्धस्य
 योश्चमादेवयुज्यवर्षयानेअविष्णुतवृद्धवर्षःप्रवृजतिप्रवृज्यानुयात्र॥ पदितदेवपक्षवर्षापोनेवति
 अपतेहि कुवर्षादेवप्रवृजतेतृहृद्धावताद्वेति॥ पदहरेवविरजेरतदेहरेवेष्टायेःद्वारपरिग्रहेसन्निपाति
 नेमिब्रिकानिबुद्धाणि कृतं प्रतिषिद्धा निवृज्यं पदेतृहृद्धवर्षेअतइति॥ यथाहृत्पात्रवत्क्या॥ यथा
 याजितधनस्तत्त्वज्ञानंमिच्छेतिपिप्रियाश्रद्धकृत्यवादीपुत्रहृद्धोपिविमुअतइति॥ अथोहाहिना
 यितस्यविरत्नेस्यमुच्याश्रमप्रवेशोविरोधाजापमानोवेष्टासंज्ञातिरुणावाजापतेवृष्येणो
 विद्यापतेनदेवत्याश्रमेयादितुमरति॥ मनुष्याःसंज्ञातिरुणावाजापतेवृष्येणो
 त्यमोहोत्सेवमानोबुज्यत्यधरति॥ नोज्ञंमोक्षाश्रमं॥ नचैवंवेत्सवर्षावपिबुज्यानीपप्रयते॥ अथतत्र
 दहरेवविरजेदितिआत्यादंतप्रवृजितुं॥ विरत्नेस्यगृहस्थस्यापियुक्तंनविष्यति॥ अथतत्र
 निरूप्येच्छिंसार्ववेदपदद्विणा॥ आत्मन्येह्यमागेच्छासंज्ञाःप्रवृज्येहृद्धादितान्थागृहस्थोहृद्ध

॥२॥

तथापि पुनरुक्तं विद्यायां समर्थः तस्यापि पुनरेव प्रवृत्त्या न स्माद्यं हरेव विजेदित्येपरवृत्तः परितु
 ज्ञेयायाः सवन्मयद्विरक्तस्येतीति उक्तं। एवकारस्तु तत्रैश्वर्यनुसारेण उक्तं। यथा यद्वा द्वेनाहं निद्रा
 वाणव्यक्तिवृत्तयो देवप्रजेदित्याह॥ तथेति तस्योपेक्षितं। तस्मिन्परिब्राजकस्य कर्तव्यतुष्टिर्वाति
 धर्मस्य॥ अनन्तरि विवेकस्यादर्शनांशोत्पत्तिः स्वाध्याय एवास्मिन्मात्रे वाच्यमेवास्मिन्निमित्तेति ॥२॥
 निहोत्रं चरन्नेतत्। वृत्तगतिना समिद्धाधानं अपि कार्यं एतदस्त्वस्योपमनं प्रविष्टो जाद्वान्प्रवृत्तस्य
 मण्डितं अत्रिनाथा येति विहितं नो होनादितस्मिन्नेव विधिं द्विदिग्मिः निवृत्तौ निवृत्तौ निवासस्थाने
 मन्तेतदेनावादनितः शर्मसुखं॥ तदेव नास्तीत्यर्थः किंचिदपिशरणत्वेनाप्रतिपन्नं न वाक्यस्य वि
 रलभं न उच्यते। स्वाध्यायं प्रणवादिपवित्राणां जपः तत्रैव वाच्यं विरलभं न उच्यते। न उच्यते तस्यानां वा
 काणां ध्रियंतेनाप्राणवृत्तिना वतीति कांयं प्रवेष्टुं अमदावहिवासा इहा ध्यायुष्यादपहं परकी
 कर्थाजप होमाद्येन सति पश्यत्येनीहोत्रा मुच्यते। एवं न तत्रैव तर्कः। स्मिन्नामिह नोत्रमपि

वसेत्। अत्र गौतमः॥ न द्वितीयान्पर्वरात्रिग्रामे वसेत्। वकीसुधुवशीलः स्यात्। तस्मात्तुहनां कृदन्तविहितं
 यत्रैतं नृन्परित्यजेन्मया तया संस्पृश्या कृदन्तेतदसावा कृदप्येति॥ नित्यं ज्येति गौतमः॥ सर्वतः परितो
 धनेवो मर्षेव वासोऽपि परितोऽमेकैः उपदिशति न विविदस्मिन्मात्रे यामानपदव्यवहितिः॥ प्रहः। सर्वतः
 विधिर्न निषेधश्च नृपस्य परितोऽमेकैः वृत्तं ति॥ न विविदस्मिन्मात्रे न विविदस्मिन्मात्रे न विविदस्मिन्मात्रे न विविदस्मिन्मात्रे
 दृशेण प्रपदयति। सत्यान्ते सुखदुःखे हनिमं लोकमुच्यते परित्यज्य आत्मानं न चिच्छेत्। सत्यं वत्तमपि
 तियो नियमः तं परित्यज्य तथा तत्रैव वत्तमं॥ अत्र तं द्विस्मात्तु विविदस्मिन्मात्रे न विविदस्मिन्मात्रे न विविदस्मिन्मात्रे
 व्यनित्यो नियमः तं परित्यज्य आत्मानं अध्यात्मपटलं प्राक् अन्विहेत्। उपासीतेति॥ तदेव आनवाक्यं
 तदेव नानादृतविधिनिषेधाच्चैरप्रवर्तते सिद्धान्तोऽत्रोक्तं ननु सत्यं सत्यं॥ अथैषा मेव स्यात्। अथैषा मेव स्यात्। अथैषा मेव स्यात्।
 त्रिणा॥ तत्राहं वदं मया प्रणा॥ आत्मनि कृद्वैरवगते सति तदेव तान् सर्वं मश्रुत्वा अस्याः स्यात् मया प्रपयति
 स्यात् नैवावधेयं मिच्छेति प्रसक्तं तदेव नानादृतविधिनिषेधाच्चैरप्रवर्तते सिद्धान्तोऽत्रोक्तं ननु सत्यं सत्यं॥

निराकरोति तां॥ अथै विधिति विदुः॥ तत्र मनुकुप्यं तं न जातिरुभ्येत आकुष्टः कुशलो वदेत्॥ मम हायवकीर्ण
 वनवाचमनु वदेत् नवोत्पन्ननिमित्तो भूतनरुजोगविद्यया॥ नावुशासनवाचा भ्यां चिह्नो लिखेत् नरुहं
 विदिति॥ अतो यतिमेव प्रसूत्ययानि कर्माणि विहितानि तानि कर्तव्यानि॥ यानि पुनिषिद्धानि तानि वैज्यनिर्मु
 छेदेरक्षेमप्रापणमित्येव स्याद्विरोद्धमिहा॥ बुद्धेवेहो मप्रापणं इहैव न ईश्वरमुपलभेत्॥ आस
 दोधमात्रेणैवैहो मस्याप्यते तां हिरेव शरीरेऽखनोपलभेत्तज्जानानं न तदस्ति॥ न हि भानिना मूर्खः॥ ॥५॥
 सिधितं मन्यमानो विदुः धातुः॥ स्वतेनैव आख्यातां न खेयवराणां दिवते न शति तस्मात्स्वकं सिधिरिति
 कषायश्रवणमनननिदध्यासने॥ साकृत्कृतात्मस्वरूपः प्रतिसिद्धे शुबुद्ध्याश्च नप्यानेति परः प्रसूतो
 गतिरतो मुच्यते शति॥ अथवानुसूच्यते॥ अनंतरवानुसूच्यते॥ अमुच्यते॥ अतएव बुद्धयवाने नववृजिते
 प्रवर्षेण बुद्धयति॥ मपुनः पयशाथा॥ वननप्रविष्टतश्चिह्नो तयवृजितेमा॥ आयासे च न प्रविशेदिति॥ न स्यो
 पदिसति गते॥ मस्य दुःखं चैव विदुः॥ दशमिशरणां तु नाना॥ वाध्या परयोस्तु न मानो वायां॥

कपुमुरस्यैकोपि॥ नता वदोपासन॥ वृजवारि वारातस्मात्सौ विदुः॥ अथो यथा पूर्वसमिध आदध्यादि सर्थे
 विवर्जित॥ अपर आदृशामणैनास्ते माधा यो ज्ञानाणैनाम वशवाने साधितो वतुर्गतेन प्रकारेणैकोपि
 नार्थः॥ तस्मिन्सायं प्रातराग्निकायेति॥ अमुकं त॥ तस्यारण्यमस्मिन् विहितं॥ अरण्यमस्मिन्
 जिनवात्रोकादितेतो मूले फले पले॥ अणेति वीर्यश्चरततो मूलादि विवर्जितं॥ अणो यथा ता उव
 श्वरे त॥ अणो मूलस्य त॥ अतएव प्रवृत्ताणि॥ मूलादिति॥ स्वयं गृहीते कवि कालं वरुणित्वा॥ अतः तः
 दृष्टानि स्वयमेव पतितानि॥ अमिने तेनैव दृष्टि वदनाणेन संवंधः॥ तान्यमिनिर्दृष्ट्य तं वीजं यदिति॥ ततो यो
 बाधुपनाकाशमिति॥ अमिने स्वयं ततः कवि कालं मपुनः॥ ततो वापुनः॥ न तं आकाशमिति॥ अति
 नवविदुः प्रेदिति॥ तेषां मनः सुतरः संयोगः॥ दलतो विविष्टः॥ संयुज्यते स जीवतु तदित्येवोपास
 आदिनां मध्ये नंतरमंतरं इत्येनाश्रवणं पले तो निमो छरति॥ अथवानुसूच्यते॥ वातपूषकं
 एव दिशंति कथं॥ विद्यां न मा व्यदनेन वा॥ श्रीनाथाय कर्माण्याभतयो मा काच्याने येति॥

ते॥ वृत्तवर्षे स्थितो विद्यायमाप्नोति ह स्पृशन् तच्चाग्नीनाथाय कर्मणा पारुते सोमावराध्याति॥ अथ अर्ध
 धाई तत्र भवो वराध्यो सोमो यन्नाद्यो विष्णो तानि श्रयते॥ सोमावराध्यानि सोमानानि ह विद्यते स्वाति
 वात्समास्या न ह विद्येनास्यते सोमदेस्यथा निश्चयते याति अतो विहितानि एतान् कृत्वा सदा तान् संप्र
 यहाति पितृवर्धित्यामाह्वये॥ अथ यानां हार एते हाने चत्वारं संकुटं वराहे चोपे निष्प्रियमह्विते
 जेत॥ अस्मिन् ह्येतां तमेकापि रित्येन नास्ति॥ एका अथ वा पुत्रेषु नाप्यनिदिष्यन्त्येन वराहे
 नेवमेत॥ अस्मिन् यज्ञे प्राजापत्यानेत्यदि परिवाजमुक्तेन साधयेन प्राजानां त्रीनां त्वनिसमप्रोप्यश्रा
 मण्डनायेमाध्यातृकापि न वेत्ति सिलोकेनैव वतयेत॥ आग्न्या तस्मिन् लोकानेन वतयेत्॥ प्राणपात्र
 उमात्र॥ इदं स उदुवस्पृष्टकाकिनश्चमाधारता॥ काकिन एवैस्ये॥ न चोत्तुर्ध्वप्रतिरुक्तीपात्र॥ य
 दाशिलोके कुरुते जातः अतन उर्वन्तु न श्विदपि प्रतिरुक्तीपात्र॥ अग्निमित्रैश्च उदुवात॥ अनेन
 दायोऽस्मान्निशेषु विधातुं॥ नेरपाभ्यवयादिपि भ्रमसि सुखे आदिसमुदकमुष्मन्॥ स्त्रोपादिति

सर्वत्रोदकोपस्पर्शनं विधिः॥ सर्ववर्णजमसाधारमणतत॥ तथा चोत्तरत्र तस्य ग्रहणं तस्याहं हृदयाणामेव
 पदिशति॥ पाकार्यं नो जनार्थं वापि परसुशुद्रां त्रैकाजानां॥ यानि पाकार्यं निताम्रेनां॥ दिनि पाविचनो नार्था
 निकोऽस्मादीनितेऽसर्वेषां वास्मादिना चतुर्ण एकेकस्याविधापादे हृदये अत्र त्याग्यत्वे कउपदिशति॥ कानमपि
 वास्मादि वरुपदेर एविशो दारसेयः॥ हृदीनां त्रैकादायेतराणि दत्वाः एवमवतिष्ठतेषां पाकार्यं नो सा
 धनानां सर्वैकद्वयं स्वमादाय रतराणि च नार्थायेदक्षोऽल्पमुपतिष्ठते समाश्रयेदिति॥ तस्मात्तयैव अत्र
 उर्ध्वहोमो वृत्तिः प्राणपात्रप्रतीक्षा अतिथि पूजा॥ आकाद नं वस्त्रं यं पुकंसुपुराणशाश्वरवंते कायाये च उदा
 पूर्णमासादिपुपुराणशादिविहितानि ह स्तस्य तस्यानेव रचकायाः॥ सर्वोपाश्रुसत्त्वाध्वेना॥ सर्वद्वैतकोऽसां
 गप्रधानमाध्यायितेनारण्यस्त्रायतानां किमुवेन श्रुणुना वदुपाधिति॥ अथार्धशरणां॥ ह मय्यर्थमेव क
 र्त्तव्यं॥ आकाशोऽस्वयं स्वयमाकाश एव वसते॥ आगुपस्तीणं शय्यासने॥ शयनं वासनानुपपत्तीति देशे
 यति॥ पतिव्रजेत॥ तत्र मनुः स्यनेदाश्वयजेमासं मुयत्रै र्वसवित जीणानि देवताः सति पुष्पमन्त्रे प्रकीर्तये

॥५५॥

इति सत्त्वेनापि वर्तते यतिरिति॥ अत्रोदाहरणमहा॥ तत्र ये पुण्यकृतस्तेषां प्रकृतं यं पञ्चलं य उपलभ्य
 नेन त्रैलोक्यं पुण्यकृतो वसिष्ठादयः तेषां प्रकृतं यशसीरातिप्रशंस्य च ज्वलन्मग्नं पलं स्यते॥ दिवि यथा
 मरुचिमंडलांश्च यते व॥ सत्त्वं तौ वाटवानि सौ तौ प्रियं नक्षत्रं सीतिरुदमतिप्रमाणं पुत्राणां धर्मसर्वेषां
 स इति॥ स्यात्तु वने वयं नतपसा वा कश्चित् न यशसीरातवं तं लोकं उपतीति स कस्य चिद्विद्विष्यन्ने नु न
 न ज्येष्ठा माश्रमाणां कना वपवेन पुजेतां न वसेण एकदेशे एष तपोषणं तपस्यावातिष्ठेत्तु वसिष्ठ
 रेतसा सहरीरेणाता वं तं लोकं यतीति॥ तत्र स्यात्तस्यैव वेदप्रियवत्तं कस्यादेव निष्ठुः स्यात्तदेव
 पात्रं न तु आश्रमाणां नैव कारयति॥ तदेनैकाश्रमं वा वायु उभयमेव पक्षः स्थापितः॥ अथैव
 आमाणां नैव कोपयामि॥ तदेनैकाश्रमं वा वायु उभयमेव पक्षः स्थापितः॥ अथैव
 यिता भूयिता स्वाता तश्चेतु स वै पुण्यापदेशमव्योवत नानां तं यं न छतीत्येतदेव प्रवर्तितं
 इति वसे पटल॥ श्रीराम॥ व्याख्याता त्रयं वणिनी साधारण वेशिषि धर्मि रात्रुतिशोभनं

उक्तं वदनाणसंकीर्तनं ओमुं बुद्धि समाधानार्थं अहिंसा सत्यासेवाद्यैः सर्ववर्णिनां साधारणं साधारणधर्मो
 अथ यना दयस्त्रयाणां अथानादयो वा ह्यरास्याणस्यायुद्धादयोः दिवि स्यादद्यादयो वै यस्य मुश्रु
 प्रश्रुत्स्माराजां मेषितो विवक्षितः तस्यैव वदं दृष्टिणा हारमापयेन॥ स्यपत्यादिमिकारयेन दक्षिणा
 नां हारं यस्पतं तथोहा अंतरस्यात्तिवशमां सर्वजाने वधावेराणामध्ये या पुनस्या अतस्या श्रितं
 रत्ननापयेन आत्मनः तस्य पुनः तदवसथ॥ तस्यैव सतः पुरस्तादावसथः काररतव्या॥ रस्य वस न वतं न
 निति आ वसथ्यं आस्मानमउपतस्यामं न्रणमिति सत्ता दक्षिणेन पुरं सना दक्षिणेन दक्षिणा यथा यत दृश्येता
 वहिरंतस्तेति दक्षिणेन येन वं तां एनमादितो येति वश्रथे द्वितीया॥ पुनस्तददिताः अहरेरभाकारयेत स
 दक्षिणेन दृष्टाता॥ दक्षिणस्य सतः स्यात्तादिति दानं यस्या सातयोक्ता क्रौं नर्थं स भयत्र दानमिति तदेतं पदं हि
 नैयबा भ्यतरं तदर्थं मरिचं यथा दृष्टेते स वमथामेति॥ तं काद्यता चिंतनं तदा यत्ता मरुकां सर्वं वदं नृजप्र
 स्तु॥ वेशम्या वं वदस मायति ते त्रु न वेद्वे दस्याने तु लै कि को यजे अतः सा स्तु॥ अविच्छेदने ध्याया॥ अ

॥५॥
 राजवनितायथहमेये औरासनेसायेनानेमरुत्यमेत्रावपितायेनवममतेदेवा आवसयेओ
 त्रियावराध्यनतिथिचासये॥ आवसथास्येयनेअतिथिचासयेनेशेअतेओत्रियावराद्या
 तिति॥ आबघटिपराध्यशङ्कयदेसकाचासयिनुनगोतिओत्रियानपितावहासयेदेतितेपायया
 नुणमायसयाशय्याअत्रानेविद्वेयातेपाअतिथिनाययगुणहमायगुणआवसथाशङ्कयदेनेशे
 पेदणदेय॥ आवसथाः अवकारकरणशय्याः खद्वदयः अत्रनेदज्ञानादियानंतत्ररादिगननेअ ॥५॥
 ना॥ स्याश्वनातिनिवेतागुरवंपित्रादयः अनातामेत्रिणतोत्रातिजिनेता॥ मरुतोऽप्याछादतादिषतानाति
 दित॥ नवास्यविषयेअथानेगणितातयास्योवाजिउसीदेता॥ अस्मरोतोविषयेराष्ट्रकुधोऽप्याहारा
 भावेनुनेकुसंयारिगेलाअधिनाहिमेननीहारेणवर्षादीनामुपलक्षणतेने॥ आस्यतपाः आदिता
 रस्त्रिताप॥ एतेप्रकारांतरे॥ अनानारुबुद्धिहवंवीनविनलुब्धद्रासणेव्यवसीदेता॥ अवसथावका
 त्रातोमपराधगपदाहाराभावेनवाचद्वराः स्यादबुद्धिहवंपरादेकहारादकचिह्नादी

योअवतितेदासोहिमातपोतपेशइत्यनोजनाद्वनेतोहअतथाकुर्वीतानजवंअरीति॥ वध
 यामध्येदिदेवनकुह्यादौअअज्ञानेउपेनगुणगुणावेंतोसकंअथाशांरूपकोतोषः सधुगाने
 अधियंदेवनयस्योपरेकोतथाअदोदीयेतितस्थानविदेवतंयस्योपदेओतकाअदोदीयेतित
 स्यानमधिदेवतंतवकाद्यादिनाउदयाकोहृन्ना॥ अकोदयतत्राअतत्राहोत्रुगमसंस्थानविनो
 तयउद्येअविकारवनेयथाथनयावादिधंसातिव्रतयेनतायतोमेवपयित्यसनेगानेसुनंसेहिके
 नामआयाः अयःसन्वरीतादीनिारः स्युध्यादिजानेयअयः अथअज्जासताशीलाः ससाति
 नएवंनराएवंनराएवपुरपासनेदीवितारः स्युदेवितारः स्युदेविमुंउभतृत्यर्थः नेवतत्रपथादेवे
 त्वेमेमगतेनपितेपणसहिकोयदत्तासगळसुनेवनाअततायनहृदप्रतिनायेनेवसरेचादेवा
 ना॥ अएववस्थानांतरेदोमोदंउयनासनास्योनेववलहेकारातातत्रयातवल्हाः नलेकेदिनेकेवने
 तिवः देववंशतेगुह्याः अतकृतक्रादितरादेशत॥ ससाम्यत्रपातिनादद्याद्राजांनगेयकावृत्तानितमु

जितमुद्राहयोजैत्रं दद्यात्सत्यं ववक्षामी॥ आपुयग्रहणेन्यगीतवादिनातिताप्राजाधोनेभ्योऽमम
 जात्रयायेपुरषातेभ्योऽन्यत्रनविदेरुमनवेभ्योऽनुमवादिद्युन्यनापिनवत्वाचारः॥ हेमचन्द्राचार्यस्य
 पदेये ग्रामेरेण्यवासरथयेनविद्यते॥ वन्यराजोविषयेग्रामेऽप्रणयेवप्रस्यनयेनास्मिन्पुनरात्रेमे
 वृत्ताहेनकरनलेन्यःशतेनन्यतिदेविदितरातोपिहृत्सातोमनुपरोधनंशत्रुविषेनददुक्ताहणेभ्योऽपथा
 ॥५३॥ हंयेनंतानकोकानमिजपति॥ नृसानामनुपरोधनंनृत्पवर्गस्यपथोपगोधाननवेतिनथोवातलेभ्यो
 यथाहंविद्याहृत्तातुरपेक्षंत्रिंशंनवेदद्यात्तरेवदददनेतांकोकानमिजयति॥ ब्राह्मणस्यान्यपजिगीष
 मालोराज्योद्वेयतेनमादुगन्मयपोयजोनेतदक्षिणरति॥ ब्राह्मणस्यान्यपजिगीषमालोराज्योहृततेनमा
 दुरात्मनोपजोनेतदक्षिणरति॥ ब्राह्मणस्यान्यपजिगीषमालोराज्योहृततेनमादुरात्मनोपजोनेत
 दक्षिणरति॥ ब्राह्मणस्यान्यपजिगीषमालोराज्योहृततेनमादुरात्मनोपजोनेतदक्षिणरति॥ गोलेवाहृततेन
 वन्योरातायुद्धेकोरेतांआन्यातायेतोऽप्रतेतदक्षिणासूत्रेऽनुतेतदक्षिणासूत्रेऽनुतेतदक्षिणासूत्रेऽनुते

अथ्येश्वराचारव्याता॥ प्रयोजनेयुध्यमानस्तनुनाप्रयोजनेयोरादिचिरपहनाताप्रत्यानयनादितीर्थयुध्य
 मानावेष्टास्तत्पुजो नवेतिशरीरात्तिपुजंतिरेष्येतयेनराताव्याख्याताः॥ आन्यपथाअनंतदक्षिणय
 शारतितातनगरप्रवादीनशुचीनरात्यगीतादरतिआख्यातातंराएतेभूतानपुरषानग्रामेपुनगरेपुत्रेभ्यो
 तारसंलक्षणादिनिदध्यातियुजीतातेषांपुरषासथागुणएवस्युः॥ तेषांतिपुक्तानांयेपुरषाःनियोऽपानेपि
 तथागुणएवस्युः॥ आर्यमादिगुणवत्तरेवनेवपुःसर्वतोयोननंनगरंनकाःशोरयः॥ सर्वतःसर्वासुदिह
 येजनताजनगरेनगरंभोगेक्षेतिपराः॥ शोशोग्रामेभ्यःग्रामेभ्यस्तुसर्वासुदिहशोशोरयः॥ शोशोरयः
 नम्यरति॥ ग्रामेश्वकोषपरिमाणेनैववर्मीवनेत्येतिपर्वमी॥ नत्रयन्मुष्यतेनैस्तुतिनापय्यं॥ नत्रयोज
 नमात्रेयमुष्यतेवोयंतेनैस्तुत्यामिभ्यस्तुतिद्वयः॥ राजातेनैस्तुतिनापय्यंरातोतेऽतिदापयेदितिज्ञा
 येदितिप्रायेणनुदंस्तोष्टेनकारपवंति॥ धर्मेश्वरंमवहारयेत्॥ तत्रगोतेमःविशतिभागं॥ नैवत्येव
 तिगिरिर्विद्यतेहिंसादितस्यविशंतिनमेतांगराजागृहीताः॥ नस्यशुक्लरिसंस्तो॥ मूकादितिनुविशप्रसेने

॥५५॥

नैवोक्तः॥ मन्त्रपदपुष्पोपयमांसहृणो धनातोषादिवा मिति॥ अकलीनरुद्रश्चोत्रियः॥ करं नृदायः अनेदायः॥
 सर्ववर्णतोत्रस्त्रियः अवरः नृणां ग्रहणप्रतिको मादिस्त्रियोदायः नैमाराः अघ्राय्येनैम्यः अजनेम्यः अंजना
 निष्मर्शश्चैतिवावभाति तोत्यद्यंते तावेदं करो॥ पवविद्यार्थावसंति॥ विद्यामृद्विषयगुरुपुवसंतिनेजातयेजाता
 अपि॥ असमासदेवा अकारा॥ तपस्विनश्चोदावपराः तपः॥ स्वर्णिक् नोपिधर्मपरावृत्तवरा नोपेधर्मपरा
 त्ति॥ धर्मः अतिचारवामा मंत्रस्त्रिद्वयेतपस्यंतेनैः करामात्रेवति॥ अदृश्यादावेतन्ना॥ त्रैवर्णिकानोपा
 दावेनेनेनृतिः॥ त्रैवर्णिकारः॥ अवरमूढवधिरोगाविद्याश्च॥ अंधादयश्चोकरा॥ दावेदंधादि॥ येमयाद्रु
 परियहोयेवपरिब्रजेकादयोद्रुमपरियहोयेमयाद्रुमपुत्रनाः शास्त्रतोवेदांश्चमपरियहः प्रतिपिदुःतप्यक
 रा॥ तथावस्मिद्युः अवरः अत्रियोराजापुमाननायकप्रवृजितोवाक्यरुद्रनेरणप्रजातादति॥ अरुद्रिनेवने
 हृतोवेतांद्रुमपरियहः प्रतिपिदुःतप्यकरा॥ कामादिवावाजाभाध्यः॥ यनुपरदाराआसुनेत्रनारीबापति
 वरातत्रकुत्रा॥ मन्त्रेनः अ॥ बुद्धिपूर्व॥ असोतादनुप्रविशन्नेवावा नोध्यः अत्रेयमानेनोनेप्रविशति

॥ बुद्धिपूर्वतुद्रोभावोदयः यस्तुजानेवदुष्टभावप्रकोननाप्रविशति॥ अनेनैव अ॥ द्रव्यानुपपन्नप्राथम्ये
 पत्रा॥ रक्तभावरुद्रः सोमादिप्रेषित्यपनेयेदोमा॥ रयिता॥ सन्निपातेनेनेनमनरुद्रायाः॥ त्रिपातो
 नेधर्मेतस्मिन्नुत्तरेति॥ रुद्रनेवेदं नृवृषणम्येनपरातेस्मापि विस्मयते॥ शेष॥ मन्त्रपरास्मशिश्रम्येदे
 नमिति॥ नुमाथांनुस्वायादायनायकुर्मायांनुमन्त्रिपातेदृतेयवस्वहरण॥ स्वादेशोतिविना॥ नखिस्वकदे
 ना॥ पथनृत्त्येरा॥ अथमन्त्रेरातात्पर्येतिनेपरदारतमाकर्षणात्प्रासाच्छदनदानेननेनृत्त्येरा॥
 उर्ध्वनेथनराअनेप्रथमारेसंक्षिप्तानेदृधनेथनरुद्रम्येत्पथाननेथुनेनावरनेनृत्त्येरा॥ तिनेशानुग
 येनुस्वामिभ्योवृत्तेनपरदारभनेनृत्त्येरायवानुमारीत्येनेन॥ अनेनृत्त्येरायवानुमारीत्येनेन॥
 निरोधः॥ अनेनेयकापुरंथनादिसंवेधावतिनेनेनेयकापुरंथनादिसंवेधावतिनेयकापुरंथनादिसंवेधावति
 नृत्तीदायेपंचनिधनेनसंवेधावति॥ दिशद्योतेता॥ यस्मादेवेतस्मादपम॥ प्रायश्चित्तमेकारितितेन॥
 ॥ यस्विविवाहान्नदिदिहाराति॥ परदारजसंगाद्रुयते॥ यगोनृत्त्यामियान्नपरम्यः सनावक्षित॥ योनपम्यः

॥५५॥

नमः शक्तिभवंति चित्तं ज्ञेयं पुनर्निवेष्टुं जायं प्रसन्नति प्रोक्तं मुनेषां तस्मिन् तत्तु पित्रादयः संतानं को
छिण्णात्तु द्विप्रयमेतत्तु नृणां तं सुविद्यास्त्रीसंगो ज्ञेयानोपायवति सा हि प्रवृत्तिः सन्तानं निरति नृणां
गोत्रमेवेति प्रोक्तं अतः साधेनैव पश्चात्तु संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो ज्ञेयानोपायवति
न पदं ज्ञेयानोपायवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो ज्ञेयानोपायवति
जादिदेवस्य तद्वत्तु पितृभ्यां कर्तव्यं संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो ज्ञेयानोपायवति
परमं तस्मात्संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
ज्येष्ठपूर्वद्वयं तत्तु तेषां पितृदेवैर्विप्रतिपक्षं प्रतिपक्षं ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
मनस्योत्तमं तत्तु तेषां पितृदेवैर्विप्रतिपक्षं प्रतिपक्षं ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
नास्ति साहाय्यं अविशिष्टं हि परं नृणां तं संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
तोरस्योपायवति संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो

अपनात्तु प्राणोत्तमं तत्तु तेषां पितृदेवैर्विप्रतिपक्षं प्रतिपक्षं ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
कोनवति साहाय्यं अविशिष्टं हि परं नृणां तं संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
नस्य साहाय्यं अविशिष्टं हि परं नृणां तं संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
आरभ्यते तेनेति अत्रात्तु प्राणोत्तमं तत्तु तेषां पितृदेवैर्विप्रतिपक्षं प्रतिपक्षं ज्ञेयानोपायवति
आयाश्च द्रव्याः आर्यश्चैव लिप्ताः प्रत्यक्षो वक्ष्यते नृणां तं संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
अस्मत्पूर्वार्थं लिप्ताः प्रत्यक्षो वक्ष्यते नृणां तं संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
धोधिकं त्रिविधं तत्तु तेषां पितृदेवैर्विप्रतिपक्षं प्रतिपक्षं ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
धमः प्रातिलोच्य वक्ष्यते नृणां तं संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
यामिस्याद्विषयवचनं निष्पन्नं तं संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो
स्य वक्ष्यते तं संगो ज्ञेयानोपायवति भवति साक्षाच्च गोत्रेनासंगो

६०॥

तानयनिवर्तितद्विप्रदेवेतत्तु...
 इति। सुवर्णायामन्त्र...
 रभात्रा। नमो नमो...
 वरिणि। अक्षतं...
 गोतमः। द्वे पर...
 वं वरु...
 ति। एतत्तु...
 छेनं। अरु...
 यो धर्मि...
 जे। छेनं...

नोरनुशासनमिति। गोतमः...
 दिति। बा...
 तत्तस्य...
 त्वा...
 आ...
 दिना...
 मेदि...
 का...
 मा...
 का...

॥६३॥

मत्तोसत्यासत्येपि प्रजापत्यः तयोरेहिकेनानुष्ठिते सुप्रवर्तरेनादृशति नियोगेनापि वाचिना देविद्यासि
 तनसप्रज्ञासुखादिनां धर्मेषु विनिर्वातिना अपि प्रमादो नो विप्रतिष्ठा मा देवि वादो नो विद्या
 दिगुणसमुत्क्रान्तिर्नास्तीति वाच्यं प्रमादो नो विद्या अपि प्रवर्तरेनादृशति नियोगेनापि वाचिना देविद्यासि
 वृद्धापतिगन्धर्वसः संधाविनः ऊहापोहः शोभाः प्रवर्तरेनादृशति नियोगेनापि वाचिना देविद्यासि
 निपाते प्रमादः तद्वहिनाः स देहलिंगतो देवनेति विविक्तं त्वेति शयितः स देहलिंगलुलिगते अ
 नुमानेन देवेन तस्मात् प्रादिना उपतिष्ठत् प्रकाशयन्मादेव मुक्तं। यत्नं यथाशक्तीति तत्र विविक्तं ॥६३॥
 अस्मिन्निमित्ते विनिर्वातेनास्मादिनिष्ठा दृष्टे रसादिनिर्वातेनास्मादिनिष्ठा दृष्टे रसादिनिर्वातेनास्मादिनिष्ठा
 वस्य भवतः प्रताख्यास्युक्तं तस्मै नुस्मात् स संप्रपञ्चवान्। उल्लाहो देव नक्षत्रं प्रता संधादी
 दिग्गुणसामिन्निमित्ते विनिर्वातेनास्मादिनिष्ठा दृष्टे रसादिनिर्वातेनास्मादिनिष्ठा दृष्टे रसादिनिर्वातेनास्मादिनिष्ठा
 तस्मै दस्युत्तमो अस्मिन्निमित्ते विनिर्वातेनास्मादिनिष्ठा दृष्टे रसादिनिर्वातेनास्मादिनिष्ठा दृष्टे रसादिनिर्वातेनास्मादिनिष्ठा

यदिवाउभयतः उभयोः विप्रभयोः सत्यं वदनेनासत्यं वदनेन साक्षिणे यद्वा विप्रलतं सत्यं वदनेन प्रवृत्तं
 सत्त्वा सत्येन वदनेन साक्षिणे कान्तं तमहाधो रं वरं प्रतिपश्यन् सत्त्वादिनां कारणात् सत्त्वात्मा
 दुःखं कदादि विप्रः उच्यते विप्रोऽपि सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो
 साक्षिणोऽपि सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो
 ता अपि सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो
 ज्येते सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो
 साधुता योऽपि सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो
 तिमं सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो
 वेने सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो
 निद्रासमाप्तिः तस्मात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो सत्त्वात्तु मितेऽपि प्रमादो नो

॥५५॥

दिशति॥=सधर्मेण जितं=आधर्मेण तस्य वैदुष्येण विदुषोऽपि प्राणिन्यारत्रप्रभृद्विषुषे सुप्रदिशति॥ अमेताः
केश्याधुमं नालि सनां न तस्य दधमेण तस्योपाते न तस्य नालात् प्रतिवेदना अति न धर्मसमाधि
सनां न तस्य दधमेण तस्योपाते न तस्य नालात् प्रतिवेदना अति न धर्मसमाधि
कृतं किंतु तस्यैव नालात् सधर्मेण विदुषोऽपि प्राणिन्यारत्रप्रभृद्विषुषे सुप्रदिशति॥ अमेताः
लीकरेण न तस्य नालात् तस्यैव नालात् सधर्मेण विदुषोऽपि प्राणिन्यारत्रप्रभृद्विषुषे सुप्रदिशति॥ अमेताः
सधर्मेण विदुषोऽपि प्राणिन्यारत्रप्रभृद्विषुषे सुप्रदिशति॥ अमेताः
विदुषोऽपि प्राणिन्यारत्रप्रभृद्विषुषे सुप्रदिशति॥ अमेताः
यतिरागते॥ श्रीमत्सर्वज्ञेनैव धर्मसमाधिना विदुषोऽपि प्राणिन्यारत्रप्रभृद्विषुषे सुप्रदिशति॥ अमेताः
धर्मसमाधिना विदुषोऽपि प्राणिन्यारत्रप्रभृद्विषुषे सुप्रदिशति॥ अमेताः
तात्पर्येणैव प्रत्येतव्याना इति श्रीधर्मप्रज्ञेदितीये प्रसंगे हरेः तृतीयाध्याय उक्ता श्रीमत्समाधिना विदुषोऽपि प्राणिन्यारत्रप्रभृद्विषुषे सुप्रदिशति॥ अमेताः

अथवा विदुषोऽपि प्राणिन्यारत्रप्रभृद्विषुषे सुप्रदिशति॥ अमेताः